

Fly

LUFTEARTSBLADET

1936

Nye flykarter. — Grunntrekk av flykonstruksjoner. — Jotunheimruten. — Jagerkommisjonen i Amerika. — Beretning fra klubbene. — «Geodetiske» fly. — Norsk fallskjerm-skole. — Kringsjå m. v.

Pris 50 øre.

Fra vår avdeling for
mø
t a g n i n g

anbefales vårt store
lager av sist ankomne
engelske og norske
dress og frakkestoffer
for sesongen.

Salg direkte fra spesialisten:

Storgatens **K**onfeksjonsfabrikk
(Stor-Ko-Fa). Utsalg: Storgt. 7, 2. etg. Tlf. 20579, 25097

Fly

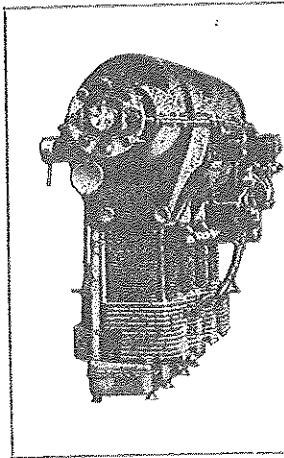
- *det eneste norske flyvetidsskrift*
- *organ for flyveklubbene*
- *meddelelsesblad for luftfartsrådet*

Abonnementet koster bare 5 kroner året.

Cirrus Hermes

Flymotorer

70—80 og
120—135 HK.

Førsteklasses
konstruksjon
materialer
og arbeide.

A/S LØWENER, MOHN
OSLO

Bli medlem av

Norsk Aero Klubb

Innmeldelse til sekretæren,
Kaptein Roscher-Lund
Baldersgt. 9 • Telefon 48 431

Offisielt organ for:

Norsk Aero Klubb
Vernepliktige Flyveres Forening
Bergens Aeroklubb
Stavanger Flyveklubb
Norsk Modellflyver-Forbund

NORSK TIDSSKRIFT FOR FLYVNING

1936 · Nr. 2 · 4. årg.

Flykartene.

DEN 16. og 23. januar holdtes møte i Norges Geografiske Opmåling hvor det kom sammen representanter fra begge flyvevåben, flyveselskapene, Luftfartsrådet, Generalstaben, Norsk Aero Klubb og fagfolk fra Opmålingen og Sjøkartverket.

Møtene hadde nærmest til hensikt å få klarlagt flyvernes krav til flykartene, og samtidig gi flyverne en orientering om de tekniske og økonomiske hensyn som setter grenser for hvor langt kavene kan etterkommes.

Den kommisjon som har utredet spørsmålet, fremla forslag om 2 typer av flykarter:

Generalkart i målestokk 1:1 000 000. Som grunnlag benyttes det almindelige verdenskart i samme målestokk.

Spesialkart i målestokk 1:250 000. Grunnlaget er her det almindelige landgeneralkart.

Hvad kartenes utstyr angår vil Opmålingen i størst mulig utstrekning holde sig til den gjeldende internasjonale konvensjon. Endel avvikeler er imidlertid ikke til å undgå, dels på grunn av spesielle geografiske forhold her i landet og dels fordi man av

Til leserne.

VI håper leserne vil like de forandringer som er foretatt med bladet.

Først og fremst vil det falle i øjnene at forsiden har fått et penere utseende enn før. Ikke mindre viktig er forbedringen av det typografiske utstyr og trykningen.

Både med hensyn til utstyr og stoff står «Fly» idag fullt på høide med et hvilket som helst annet norsk fagblad. Vårt mål er imidlertid å gjøre det enda bedre, og heri regner vi med støtte av alle flyveinteresserte.

For å få den best mulige kontakt med våre leserer innfører vi en fast spalte «Min mening». Her vil enhver som har noe på hjerte få komme til orde. Men vi forutsetter at der skrives kort og under fullt navn.

For mere flyktige innfall har vi reservert en spalte som vi kaller «Luftkastellers», og her tar vi det ikke så nøye hverken med navn eller innhold. . .

Annet stoff vil selvsagt også bli mottatt med takk og benyttet i den utstrekning det er mulig.

Abonner på «Fly» og anbefal det til alle flyveinteresserte!

økonomiske grunner må bygge på foreliggende (eller planlagte) almindelige kartverker.

Efter den nevnte konvensjon var således flykartene forutsatt utarbeidet etter Mercators prosjeksjon. På dette punkt er det imidlertid ikke bare Norge, men også flere andre land som har avveket fra normen. Målestokken for spesialkartene skulde egentlig være 1:200 000, men av grunner som er nevnt har man valgt 1:250 000.

Av andre detaljer kan nevnes at alle hovedfyr blir påført med opplysning om fyrkarakter og lysvidde.

Det spørsmål som blev mest inngående diskutert var merkingen av luftspenn. Resultatet blev her at Opmålingen skulde finne en løsning slik at kraftledninger og andre luftspenn som krysser de viktigste flyveleder blir avlagt på spesialkartet i 1:250 000. Men å legge inn alle andre luftspenn er derimot ikke gjennemførligt, bl. a. fordi kartet vilde bli overlesset og ulesbart. Før man blev enig om denne fremgangsmåte for spesialkartet var man allerede kommet overens om å utelate enhver merkning av luftspenn i generalkartet i 1:1 000 000. Det skulde

Samfundsmessige behov — og jernbanen.

I midlertid varo mulig å få inn luftspenn i den bestjedne utstrekning som er forutsatt for spesialkartet også i kartet i 1:1 000 000. Forhåpentlig vil Opmålingen ha sin oppmerksomhet henvendt på det.

Efter de opplysninger som fremkom på motene skulde planene for våre flykarter stort sett være iorden. Det bedrøvelige er bare at det vil ta meget lang tid før kartene kan foreligge ferdige for det hele land. Opmålingen har nemlig ikke fått tilstrekkelige midler til å få arbeidet ferdig i rimelig tid. Generalkartet i 1:1 000 000 vil i beste fall være ferdig om 3½ år — men det var tydelig nok en optimistisk beregning.

Hvad spesialkartene angår kan man visst godt slå sig til ro med at det vil ta etpar generasjoner før de er ferdig for det hele land — hvis ikke alle interesserte setter inn en meget kraftig aksjon for større bevilgning til Opmålingen.

Slik som forholdene ligger an vil man forstå at det er særlig viktig å få luftspenn innlagt på generalkartet i 1:1 000 000, da dette er det eneste fullstendige kartverk som kan bli ferdig i så nær fremtid at det interesserer vår generasjon.

Vi håper at Opmålingen som har tatt så energisk fatt på oppgaven, vil ha held i sine bestrebelsjer for å få flykartene noe hurtigere utgitt enn man idag kan regne med. Til det trenger man én ting: penger.

Turisttrafikken, og da kanskje særlig vintereturisttrafikken, er blitt en faktor av stor nasjonal-økonomisk betydning for vårt land og vil sikkert kunne bli det i ennu større grad i årene som kommer hvis vi bare holder øjnene åpne og ikke lar oss akterutseile.

Det er da også i full forståelse av denne mulighet at de fleste av våre gamle vintersportssteder i de siste par år er blitt utvidet og modernisert etter tidens krav, samtidig som en rekke nye sportshoteller er skutt i været. Dette er vel og bra og utvilsomt nødvendig for i det heletatt å kunne ta op konkurransen med andre vintersportsland, som Sverige og Schweiz, men — *det er ikke nok.*

Tid er nemlig på god vei til å bli «mer enn penger» og altså en vare som der må løses mindre med enn før. Betegnende for dette forhold er det at man sjeldnere og sjeldnere hører «hvor langt er det dit og dit», men desto oftere «hvor lang tid tar det dit og dit». Det gjelder å komme hurtigst mulig frem, ikke i første rekke billigst mulig. En utlending som kommer til Norge for å drive vintersport kommer ikke for å tilbringe en stor del av sin kanskje knapt tilmalte tid i en jernbanekupé, bil eller slede, men for å drive sport og for intet annet — det gjelder for ham å komme hurtigst mulig frem til

terrenget for å få mest mulig utbytte av turen. Kan dette samtidig skje billig og på en slik måte at turisten mottar et vakkert og varig inntrykk også av selve reisen så desto bedre.

Når derfor Widerøes Flyveselskap den 15. februar starter sin nye rute på Jotunheimen vil disse hensyn være tilgodesett i rikt mon. Turisten kommer hurtig og behagelig frem, får se en stor del av vårt lands vakreste trakter og slipper relativt billig fra det. Tilslutt er det det gode med flyet at det ikke som jernbaner, veier o. l. skjemmer naturen. Bare et par smale spor i sneen viser hvor fuglen satt, men selv disse fyker snart igjen og naturen ligger der uberørt som fra tidernes morgen.

Alle disse fordeler tatt i betraktnsing skulde man tro at ethvert sundt tiltak i retning av et utvidet flyverutenett vilde bli møtt med sympati og støtte fra alle hold som er — eller burde være — interessert i utnyttelsen av landets muligheter. Men at dette langt fra er tilfelle vil nedenstående uttalelse fra Statsbanenes Hovedstyre i anledning av Widerøes søknad om konsesjon og det nødvendige statsbidrag til drift av ruten gi et klart eksempel på. Hovedstyret skriver nemlig til Arbeidsdepartementet sålydende:

«Både til Gudbrandsdalen og til Valdres har man så gode jernbaneforbindelser at alle samfundsmessige behov

Dipling. Truls Dahl:

Grunntrekk av flykonstruksjonen.

Vingene

VINGENE bærer flyets vekt i luften. Deres normale påkjenning skalde derfor være lik flyets vekt; men under vinnkast og under manøvrer ligger den betydelig høyere og de blir derfor bygget med en sikkerhet som ligger mellom 6 og 12. Man regner da gjerne som om flyet var fast og luftkretene angrep utover vingen og ser at dette gir store bøningsmomenter i vingene.

Under vinnkast og snittflyvning kan man få luftpresset på oversiden av vingene og får da bøningsmomenter som er motsatt rettet. Disse er dog ikke så store og man regner derfor en sikkerhetsfaktor på mellom 4 og 9 for tilstrekkelig.

Ser man på profilet så vet man at luftkretenes angrepspunkt flytter seg langs korden eftersom innfallsvinkelen forandres. Man vil derfor som regel få torsjonsmomenter som søker å vri vingen. Disses størrelse avhenger av trykkpunktssværingen og det er der-

for meget fordelaktig å bruke profiler med liten trykkpunktssværing. Man skalde tro at hvis man brukte profiler med fast trykkpunkt kunde man sette kravene til styrke noget ned; men i virkeligheten kreves det en viss stivhet for å hindre vibrasjoner, og dette vil som regel bli avgjørende.

FRITTBÆRENDE VINGER

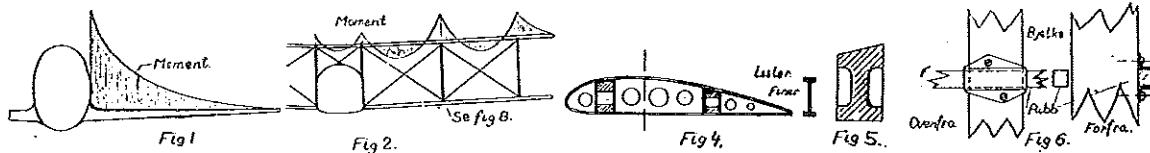
Den teoretisk enkleste oppbygning er den frittstående vinge. Som man ser av fig. 1 vil man her få meget store bøiemomenter innerst; men disse avtar raskt utover. Ved å bygge vingen med tykt profil innerst og jevnt avtagende utover kan man avpasse bjelkene meget godt til påkjenningene og opnå en god utnyttelse av materialet, og klare sig med en nogenlunde rimelig vekt. Verre er det som regel at en frittstående vinge lett blir svak i torsjon og ett av hovedproblemene er å rette på dette.

STAGEDE VINGER

På et biplan er oppbygningen som fig. 2. Man ser at bøiemomentene er meget mindre; men da de varierer sterkt langs bjelken, er det vanskelig å få en full utnyttelse av materialet. Derimot blir vingene som danner et helt avstivet fagverk meget stive både for bøining og torsjon. Alt i alt blir biplanvinger betydelig lettere, man kan regne en vekt av 5–6 kg pr m² for et lett biplan og 8–9 kg pr m² for et meget solid et (jager), mens en frittstående vinge lett kommer over 10 kg pr m² og oftest veier mere. Stagede monoplaner faller omtrent som biplan eller litt tyngre. Vingevekten avhenger forøvrig av så mange faktorer at det er vanskelig å gi sikre tall.

OPPBYGNING AV BIPLANVINGEN

De fleste biplan er meget like i oppbygning og består av følgende deler (fig. 3):

på forbindelse gjennem disse dale måsies å være tilfredsstillet. Statsstøtte til den påtentke turistrute til Jotunheimen bør der etter Hovedstyrets opfatning ikke være tale om å gi. Hovedstyret vil ikke motsette sig at Widerøes Flyveselskap får den søkte konvensjon på en flyverute til Jotunheimen under forutsetning av at ruta ikke får statsstøtte. Man tillater sig å henstille at konvensjon foreløpig bare gis for ett eller to år.»

Slik ser man altså på saken fra de hold hvor man stilltiende må innrømme sin egen svakhet i konkurransen og derfor er redd for å miste levebrødret. Det er kanskje menneskelig å handle slikt, men klokt er det ikke. Heller ikke er det forsvarlig overfor landets interesser.

Det nyttet imidlertid ikke å stampa mot brodden, alt nytt som har livets rett vil tvinge sig frem på tross av all reaksjon.

Derfor vilde det være langt bedre og langt mere fornuftig av Statsbanene om de straks søkte samarbeide med Widerøe for i fellesskap å få i stand den best mulige trafikkordning, i likhet med hvad der nu alltid gjøres i andre land.

Visstnok kan Hovedstyret ha rett i at jernbaneforbundlene gjennom dalene er gode nok, men det er jo ikke langs jernbanelinjen i dalbunden turisthotellene i regelen liggende. Til hvert eneste av de hoteller som nu får tilknytning til Widerøes Jotunheimrute et par skritt utenfor stuendoren vil der fra nærmeste jernbanestasjon ta like lang eller lengre tid å komme frem enn hele flyveturen fra Oslo tar. Men på disse strekninger kan der vel også

med like stor rett sies å være et «samfundsmessig behov» tilstede som ikke er dekket av jernbanene. Kanskje Statsbanene vil påta sig å dekke det? Det vilde jo riktignok ta en menneskealder eller to å bygge disse sidelinjer og dertil koste adskillige ganger mer enn de beste flyveruter, uten at man derfor vilde opnå halvparten av flyverutens effekt. Men jernbanen vilde da kunne holdes gående — med statsstøtte — men antagelig også med tomme vogner.

Vi får imidlertid håpe at man ser anderledes på saken på annet og mer innflydelsesrikt hold enn i Statsbanenes Hovedstyre.

Iv. L.

To langbjelker *A* og *B* som optar og overfører de største krefter, endel (her 3) distanserør *C* som holder langbjelkene i riktig avstand fra hverandre, krysstag *D* som holder vingen i riktig form, et større antall ribber *G* og *H* som gir vingen riktig profil og overfører luftkraftene til bjelkene, en forkantlist *E* og en bakkantlist *F* som avslutter vingen og en endelist eller bue *O* som danner den ytterste ende av vingen. Det hele trekkes med duk, og fra forkantlisten til fremre bjelke legger man gjerne en tynn duralplate eller et stykke kryssfinér for å gi riktig form her. Av samme grunn har man gjerne skutt inn en rekke korte ribber, neseribber *M* som går fra forkantlisten til fremre bjelke mellom de øvrige ribber.

Hvis vingen har balanseror *N* er disse følt inn i vingen slik som figuren viser. Hengslene bæres av forsterkede ribber *K* som raker ut fra bakre langbjelke og er forbundet med en lett bjelke *L*, gjerne kalt falsk bjelke. Den ribbe som ligger nærmest balanseroret *H* er endel forsterket for å tåle trekket av duken når denne trekker sig sammen etter impregneringen.

Det er sjeldent større forandringer i denne opbygningen. På fly hvor vingene er trukket med finér istedenfor duk er krysstagene *D* ofte sløfet, og istedenfor distanserør bruker man ofte forsterkede ribber, det er de alminneliggende avvikelsr. På små og billige fly lar man gjerne balanseroret gå helt inn til bjelken og fester hengslene direkte i denne; da faller ribbene *K* og den falske bjelke bort. Derimot er det stor forskjell på den konstruktive utførelse.

Metallribber

Kan være laget på to måter. Det allmindelige er å bygge dem opp som fagverk av tynne kanalprofiler av stål. Vingen på fig. 3 har ribber av denne type. Disse ribber er alltid klinket da det stål som brukes er for hårdt til å sveises.

Man bruker også ribber av en flat plate aluminium med opprettede kanter. Disse ribber blir stanset ut og egner sig derfor bare til massefabrikasjon.

Treribber

Kan også bygges opp som fagverk av tynne lister, som limes og stiftes sammen, gjerne med små forsterkningsplater av finér i hjørnene. For lett belastede ribber er denne konstruksjon utmerket.

For solidere ribber brukes like ofte ribber som består av en finérplate, gjerne med lette huller, og en list — profillisten — langs kanten av denne. Fig. 4 viser en Fokker-ribb som er laget på denne måte. Man forsterker ofte finéren ved påklebde lister som hindrer den i å bukle ut, og samtidig skjærer man huller i den for å lette. Derved nærmer man sig fagverkskonstruksjonen og får endel mellomrom.

Trebjelker

Den enkleste bjelke er en simpel trebjelke som for ålettes freses ut til I-tversnitt (fig. 5). På de steder beslagene er festet freses ikke ut, så bjelken beholder sitt fulle tverrsnitt. Denne konstruksjonen er enkel, billig og rimelig i vekt og var derfor meget brukt før. Den finnes fremdeles meget ofte på mindre fly.

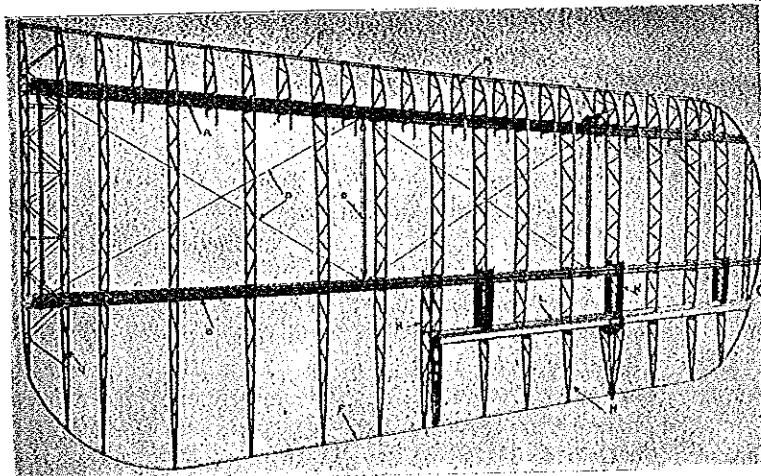

Fig. 2.

For større fly er det vanskelig å få felvfri emner av nødvendig størrelse, og man bruker kassebjelker (fig. 4). Disse består av to såler av spruce, ofte limet opp av flere lag, og steg av kryssfinér. For å støtte stegene og holde sålene i riktig avstand og stilling er det ofte satt inn lette spant og dessuten er det anbragt fyllklosser der hvor beslagene skal festes.

Denne konstruksjonen faller for litt større bjelker gunstigere enn den forgangne og er meget brukt.

Feste av ribbene

Har man kassebjelker og finérribber, festes ribbene ofte som vist på fig. 4 ved å lime finérstegene til bjelken med små trekantede trelister. Dette gir med liten vekt en sterk og meget stiv forbindelse, men faller litt dyrt.

På fly med I-bjelker kan man ikke gjøre dette fordi bjelken kryper og utvider seg etter fuktigheten. En allmindelig og lettvint måte å feste ribbene på her, er å tre dem inn på bjelken og feste dem med et lite beslag, presset av 0,5 mm. stålplate, som vist på fig. 6. Den konstruksjonen er helt tilfredsstillende, men gir ikke på langt nær samme stive forbindelse mellom bjelkene.

Man kan også feste profillistene direkte til over- og underkant av bjelken, men dette er mindre heldig, da disse lister lett brekker akkurat i kanten av bjelken.

Metallbjelker

Prøver man å lage en enkel kassebjelke av stål kommer man lett ned i urimelig små veggtynneler, ca. 1 mm. på en jager. En slik bjelke blir meget svak fordi metallt bukler og slår folder lenge før fastheten er overskredet. Ved dural er forholdet litt bedre, men selv her er det ikke lett å få en ordentlig utnyttelse av materialet.

For å hindre buklingen fant man på å lage korrugsjoner langs bjelkene og kom da til den såkalte «steel strip»-konstruksjon som er utviklet i England.

Fig. 7 viser et snitt gjennom en bjelke og litt av ribben på et Armstrong-Whitworth fly. Bjelken har form som to cirkelformede gurter med et steg imellem, men steget er korruget og gurtene er formet som en mangekant og består hver av 3 deler som er klinket sammen. For å beskytte skjøyten er det trukket en T-formet list over denne. Materialen er

tynt fjærstål som trekkes til det riktige profil i bønk og herdes. Tykkelsen varierer fra 0,8 til 0,2 mm på de forskjellige steder og etter flyets størrelse.

Det finnes en rekke varianter av disse bjelker. Fig. 8 viser en kasseformet type med innvendige avstivninger for et større fly. Lignende bjelker bygges også av duraluminium.

Armstrongs ribbfeste

Feste av ribbene til disse tynne bjelker er ikke lett og det er laget mange fikse konstruksjoner. Direkte klinkning lar sig utføre, men har den feil at et mindre havari lett fører til at en ribb riller «hodel» ut av bjelkene som så må kasseres. Fig. 7 viser Armstrongs løsning. Forbindelsen mellom profillistene ABC i ribben er utført knekket og dreibar om naglen B. Den har to fremspring, D og E, som stikker inn under fremspringet langs bjelken. Under montering trekkes ribben langs bjelken ved å knekke

ABC ut, slik at B går mot høye; når den er på plass klemmes den fast og låses med den lille skruen F. Festigelsen gir lett montering, men ingen særlig stiv forbindelse.

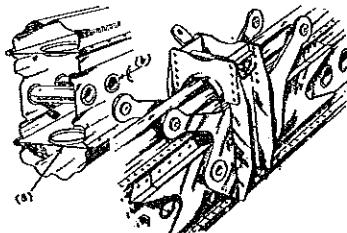

Fig. 8.

Andre beslag

Fig. 8 viser et stenderbeslag for undre ving. Man ser stagørene for flukt- og landingsstag og litt av den loddrette bolt for stenderen. Midt på bjelken ser man et øre for diagonastaget i vingen.

Man ser lett at beslaget blir temmelig innviklet idet man først har lagt endel forsterkninger utenpå bjelken og så har måttet bygge en slags kasse utenpå for å gå klar av de fremspringende kanter på bjelken.

Disse beslag varierer meget etter bjelkens form, men pleier alltid å være nokså innviklet. Trevinger har betydelig enklere beslag, som det dog ikke skal gæs nærmere inn på her.

Truls Dahl.

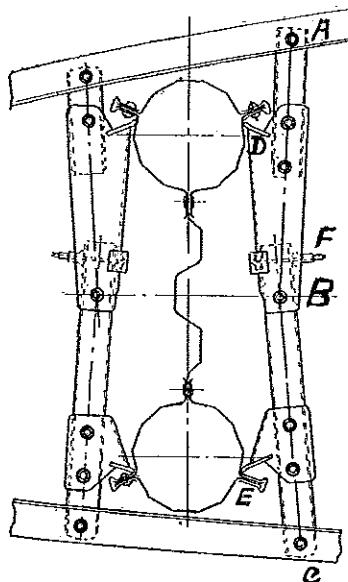

Fig. 7.

LUFTFARTLOTTERIET

Idet vi henviser til annonsen om luftfartlotteriet unnetsteds i bladet, vil vi henstille til alle klubber som får med loddsgal og gjøre om å ta dette op med all mulig energi. Lotteriet er satt igang til støtte for luftfartssaken. Klubbene får 30 prosent av den sum loddsgalget innbringer og har således chance til å oparbeide et lite fond som nok vil komme godt med.

Jagerkommisjonen i Amerika.

Nedenstående bilde av den norske kommisjon som før jul var i Amerika for å se på jagerfly finner vi i Wrightfabrikkens blad «Trade Winds», som bi skriver:

«Tre medlemmer av en norsk militærkommisjon, hvoriblandt en tidligere olympisk mester på ski, besøkte fabrikken den 8. november og blev vist rundt i de forskjellige avdelinger av visepresidenten for salgsavdelingen, George Chapline og driftsingenør A. Amundsen. Kommisjonens medlemmer var kaptein O. Reistad, «Norwegian Army test pilot», oberst Klingenberg, chef for Hærens Flyvevåben og kaptein Gulliksen, «chief of the Norwegian Army Air Bases».

Formålet med kommisjonens besøk i U. S. A. var i første rekke å studere metodene for fabrikasjon av fly og flymotorer.»

Vi har intet uteslende med ovennevnte blad, men vi vil allikevel gjøre oppmerksom på at Reistad dengang ikke lenger var «Army test pilot» (innflyver), at flyvevåbnets chef heter Klingenberg og at Gulliksen ikke er «chief of the Norwegian Army Air Bases» men major og chef for Flyfabrikken.

Envidere var kommisjonen, såvidt vi har forstått, derover for å kjøpe jager, ikke for å studere fabrikasjonsmetoder.

Fra venstre: Reistad — Amundsen — Klingenberg — Chapline — Gulliksen.

For flyvning :

**Aero
Mobiloil**

Selv det beste er
ikke for godt

Stanavo bensin og oljer

Aktieselskapet

ØSTLANDSKE PETROLEUMSCOMPAGNI

foretrekkes såvel av
flyveselskapene som
rekordflyverne.

Beretning fra klubbene.

SARPSBORG FLYVEKLUBB blev dannet 19. september 1935 efter initiativ av flyvemekaniker Asbjørn Lerkerød. Den var tilstede på dette stiftelsesmøte ca. 20 interesserte. Til foreløpig styre ble valgt Asbjørn Lerkerød, formann, flyvefører John Ruud, kasserer og dommerfullmektig Eugen Wister, sekretær. Man blev enig om at organisasjonen av Sarpsborg Flyveklubb — som foreningen blev kalt — skulle baseres på en todeling, således at en selvstendig A-gruppe skulle ha motorflyvning på sitt program, mens en selvstendig B-gruppe skulle drive med glide- og modellflyvning. Det nedsatte styre utarbeidet et forslag til lover, som med en del tilføjelser ble vedtatt på det konstituerende møte. Dette avholdtes den 10/10 1935, og her var etter innbydelse kaptein Reistad og grosserer Hesstvedt tilstede. De blev begge på-

hørt med den største interesse. For B-gruppen valgtes Asbjørn Arnesen, Henry Jacobsen og Leif Hansen til styre.

Først og fremst måtte der skaffes lokale for B-gruppen til instruksjon og bygging. For A-gruppen trengtes også rum til undervisning, idet det var meningen å drive undervisning i fly- og motorlære, navigasjon, flyveteknikk, rettsregler om flyvning m. v. ved de av klubbens medlemmer som var kapable til det. Klubben støtte her på uventede vanskeligheter. Vi hadde gått ut fra at skolens vedkommende vilde stille sig velvillige her i likhet med hvad der andre steder er tilfelle. Velviljen var også tilstede. Imidlertid hadde en flyveopvisning for to år siden og påvirkning som herunder blev utøvet overfor skolens vedk. hatt den meget ueheldige virkning at skolestyret erklærte all propaganda for flyvningen for skolen uvedkommende. Denne beslutning har hemmet oss overordentlig, idet det har vist sig umulig tross meget arbeide å skaffe skikkede lokaler annetsteds med de begrensede midler som stod til klubbens rådighet, og først i disse dager er det lykkes å vinne innpass på skolen.

Der har samtidig vært arbeidet for å skaffe penger til å bygge en glider, og vi har nu samlet nærmere kr. 200 hertil. Vi har skaffet passende lokale for montering av glideren og tegnogene er nu inne til godkjennelse. Vi hadde sterkt på tale å bygge en glider som kunde gå op fra vann, idet vi anså en slik type for meget heldig ved undervisningen. Imidlertid er vi blitt frarådet dette og vil ikke realisere idéen, i tilfall ikke foreløbig.

S. F. K. var representert på det nylig avholdte møte innkalt av N. A. K. til dannelse av en landsorganisasjon. Klubbens representant E. Wister stemte for direkte medlemsvis tilslutning, dog med visse modifikasjoner. Vi hadde også advist forslag til å ta opp N. A. K.s program arbeidet for å fremme overgangen fra militær til civil administrasjon av flyvingen. Det ble imidlertid meddelt at N. A. K. flere ganger hadde gjort henstilling herom, og da Aftenposten dagen før landsmøtet kunde meddele at der forelå innstilling om eget trafikkdepartement, ble forslaget ikke fremet. Vi håper at N. A. K. i sin nye skikkelse fortsatt og energisk vil arbeide for å fjerne det både prinsipielt og praktisk uehdige i at flyvningen — som nå endelig tar til å bli et civilt foretagende her i landet — skal styres av militære institusjoner.

S. F. K. har hele tiden hatt for øje sin plikt til å påse at de emner til flyveplasser som finnes på stedet, blir utnyttet eller i tilfall ikke ødelagt. Vi står i forbindelse med Sarpsborg kommunikasjonskomité. I nabokommunen Tune, ikke fullt 2 km fra byen, har vi velegnede jorder som ligger like inn til riksvei nr 1, og på den andre siden av veien ligger Tunevannet, 3,5 km langt, 7—800 m gjennomsnittsbredde og med en störstebredde på 1 km. Forholdene skulle således fra naturens hånd ligge vel tilrette.

Blandt klubbens medlemmer telles alle byens flyverutdannede og så å si alle flyvesoldater og mekanikere. Vi er også representert i kommunens tekniske etat.

Årsmøte er avholdt den 31/1 d. å.

Asbjørn Lerkerød, formann i S. F.

K. N. A.-Hotelle, OSLO

Et av landets absolutt mest moderne hoteller, og uten sammenligning det mest rimelige, i betrakning av sitt elegante utsyr.

Der var gjenvælg over hele linjen, idet dekoratør Helge Jacobsen valgtes som viceformann i A-gruppens styre og til B-gruppens styre Jens Wisløff. Kontingenget for året ble fastsatt til kr. 10,— for A-gruppen, kr. 5,— og 3,— i B-gruppen. I B-gruppen kan optas alle som har gjennemgått folkeskolens 5. klasse, i A-gruppen er det adgang for alle over 18 år.

Foreløpig kan vi ikke peke på eksakte tall og resultater når det gjelder modellflyvning o. l. — det skyldes til dels klubbens ungdom — men vi vil komme. Og forsvrig henviser vi til Gundelachs lille diktstrofe, som kan være et tjenlig motto for hver en flyveklubb i landet:

*Til flukt er motbør en brukbar bør,
den tvinger op!*

Sekretæren.

NORSK MODELLFLYVER FORBUND avholdt nylig et landsmøte i Oslo hvor 12 representanter var fremmøtt. Møtet som varte i 6 timer, med en kort spisepause, klarte ikke å gjennemgå alle sakene som forelå, så endel måtte utsettes etter en kort redegjørelse.

Oversikten over klublene var stort sett tilfredsstillende, det har vært bra tilgang på nye medlemmer. Men tross den fremgang klublene har hatt, kom det tydelig frem at det er vanskelige forhold klublene arbeider under. De største vanskeligheter var for de fleste vedkommende økonomien, ellers var det en del mangel på arbeidslokaler og instruktører. I oversikten viste det sig at 6 av klublene var gått frem i medlemstall, de hadde fra 11 opp til 112 medlemmer. Kontingenget varierte fra 2 til 10 kr. året, for de fleste vedkommende var den 3 kr. året. For-

Hans Pettersen, formann i N M F.

bundet teller nu ca. 350 medlemmer fordelt på klubber i Oslo, Drammen, Gjøvik, Kragerø, Moss, Bekkelagshøgda og Stabekk.

Alle klublene har holdt byggemøter, men det ble uttalt ønske om å få veiledning i bygging og konstruksjon, spesielt om de nyere metoder som ikke finnes på norsk. Der skal nu søkes utdannet endel instruktører pr. korrespondanse.

Lovene ble gjennemgått og forandret endel. Forskriftene var alle enig om å forandre, disse vil nu bli utarbeidet etter N A Ks regler og tilpasset norske forhold.

Før å øke interessen skal hver klubb få arrangere et nasjonalt stevne årlig, med tilslutning fra samtlige klubber og med N M Fs støtte. Det første stevne skal arrangeres av «Waco», Porsgrunn den 23 februar. Oslostyret fikk i opdrag å utarbeide et forslag til en utstilling i Oslo utpå vårparten.

Aret 1936 vil bli et handlingens år for forbundet, som vil gjøre sitt ytterste for å få interessen op og holde den vedlike flest mulig steder.

Forts. s. 32.

Icaros:

Ola Nordmann i flyveperspektiv.

Omtåkede inntrykk fra Arendal og omegn. — Sint bonde med lang nese.

Da vi omsider hadde fått summet oss og krabbet ut av flyet på jordet ved Fevik ble Palle umåtelig rastlös og ville undfly til Arendal pr. omgående. Jeg måtte minne ham om den nyopdukkede og ukommenterte sedvanerett i jussen, som sier at «en hver der ukallet lander på annen manns grunn, han tilkommer å stande tilrette overfor enhver der til angjeldende grunn lovlig hjemmel har». Palle erklaerte imidlertid at principalt stakk han av, subsidiært overlot han til mig å ordne det fornødne. Og dermed blev det. Hovedbølet lå nokså langt vekk, men min ankomst ble varslet i tide av ildevarslende bjeff, som dog ikke gjorde utilhørlig inntrykk på grunn av bevisstheten om mine ridestjøvers garanterte soliditet. Jeg hadde en beklemmende mistanke om at noe måtte være galt fatt siden Palle var så lyssky, men det vilde vel tidsnok vise sig.

— Jassådabissevoven, beroliget jeg en kjempekjøter av en tanngard, og følte det slik at hadde jeg hatt hale, hadde den instinktivt logret innsimrende. Uhyret tok lissom mål av lærets tykkelse, men overveiet visst muligheten for sterkt tanppine etter et eventuelt forsøk, for den innskrenket sig heldigvis til å holde mig under streng bevakning.

Oppå på läven stod åpenbart eneherskeren. Han fylte nesten halve lävedøren og så temmelig sint ut. Han var temmelig reservert og først da jeg både vel og lenge hadde holdt frem hånden til det blideste goddag, tok

Norsk Chaufførcentral

A u t o - P i l o t

Ref.: N. A. F. · Telefon: 22730, 80708
Storgaten 10 a (Butikkhallen), Oslo

Chauffører til disposisjon døgnet rundt.

Personale godkjente av Norges Automobil-Forbund.

han etter den med labben sin, og hånden min forsvant en tid i hans som en hveteloff i en stekeovn.

— Jaså, så karene var ute på en flyvetur?

— Jo, vi var da det, og jeg bar frem alle de vanlige omstendigheter av formildende art som hadde gjort at vi var så svineuhedige å måtte lande akkurat på hans jorde, og om vi nu kunde få lov til å ligge der en stund.

— Jo, jo, men han var nå ellers ikke blid på flyvere. — Så? — Jo, de var så upålidelige og kunde narre en stakkars bonde op i stry hvis det gjaldt. — Jaså? — Ja om jeg for eksempel kjente en kar som het Palle K? Jeg tenkte mig om både vel og

lenge og innrømmet tilslutt at jeg hadde da hørt adskillig om den lystige karen. — Ja, han skulde jeg ha lyst til å klg litt! — Jeg så Palle i ånden ligge på låvegulvet som sammalt havregrynn, og spurte nysgjerrig etter hans synder. — Skrev ikke den fyren til mig tidlig i sommer og sa at han kom ned hit med et fly, og at jeg måtte slå enga mi før tia. Det gjaldt livet, såvidt jeg kunde forstå, og jeg fikk enga ned i en fart alt for tidlig. Men enda har jeg ikke sett så meget som halefjæra av ham og gått her med lang nese.

— Ja, det var ille, istemte jeg, men prøvde å legge inn et godt ord for Palle, med antydning av erstatning og denslags. — Å nei, slike karer flyr

for høit og for fort til å tenke på slikt. Men å er'e forresten for en kar Dere har med da, la han til, nokså arg i målet.

Jeg følte jorden brenne en smule under mine føtter. Denne opbragte kjempen kunde lage plukkfisk av både oss og flyet. Hadde ikke Palle snakket om noe engang som het nødstilstand i straffeloven? — Å — han, sa jeg omsider nokså åndsfraværende, — det er en, det er en — en døvstumme mekaniker fra Lillestrøm det.

Da slo kjempen op en så brei latter at kuene skyttede ned på båsen. — Nei jeg mener Dere er like god til å lyve som til å flyve jeg, knegget han. Tror Dere vi bare leser Vestlandske Tiden, vi arme høyder på Fævig? Å nei, vi har nok lenge visst at Dere og Palle K gjorde kysten utrygg nedover. Men jeg trodde ikke jeg skulde fått så mye moro igjen, lo han og slo mig så hjertelig på skulderen at jeg nesten blev låghatt.

— Se å få tak i han døvstumme mekanikeren Deres, brølte han av latter, vi skal nok få tunga på gild på ham, når dere bare først har fått litt kaffe i livet!

En halv Nelson var for intet å regne. Jeg følte at nesen min var så lang at jeg kunde ha spiddet Palle på den. — De så så faretruende ut, forsøkte jeg.

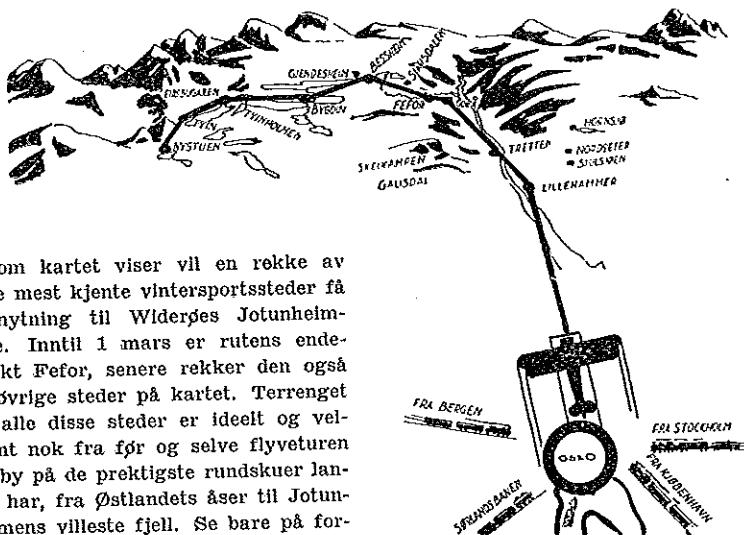
— Ja, det hender synet bedrar, jeg trodde ellers ikke flyvere var redde av sig. Men kaffen er som sagt snart ferdig.

Dette blev bare verre og verre. Jeg innhentet Palle, skjelte ham ut så omstendelig som tiden tillot det, og det var bare såvidt han hadde fått masken i alvorlige folder igjen, da vi satt benket om bondens bugnende bord. Nei, der bodde nok ingen husmann, og det var ikke hver dag en hadde besøk av flyvere. Stemningen blev etterhvert så hjertelig at vi en lang stund glemte hvorfor vi egentlig var kommet til Fevik. Det var Palle som først kom til besinnelse og vi begav oss oprømte ut i tåkeheimen og mørket til storstadene Arendal.

Forujeves klappjakt på tanter —

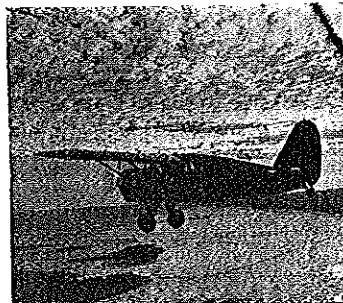
Tanken på atter å bli utplyndret av hotellregninger gjorde imidlertid Palle alt mer alvorlig. — Om jeg hadde noen tanter i byen? — Jo, jeg lovet å gjøre mitt beste. Vi opdaget at byens hjerte sogar var utstyrt med telefonkjiosk, men angeldende tanter var beklageligvis bortreist. Palle blev gram

JOTUNHEIMRUTEN

Som kartet viser vil en rekke av våre mest kjente vintersportssteder få tilknytning til Widerøes Jotunheimrute. Inntil 1 mars er rutens endepunkt Fefor, senere rekker den også de øvrige steder på kartet. Terrenget på alle disse steder er ideelt og velkjent nok fra før og selve flyveturen vil by på de prektigste rundskuer landet har, fra Østlandets åser til Jotunheimens villeste fjell. Se bare på forsidebildet! Det er fra Jotunheimen, — selveste Galdhøpiggen i fineste vinterskrud — tatt for et par dager siden av Widerøes fotograf Nils Romnæs. Legg merke til hyttene på toppen.

Bellanca-flyet

som skal brukes på ruten er som før nevnt av typen Senior Pacemaker med 420 hk Whrigt motor og «variable pitch» propeller (propellen kan omstilles for stigning eller fart fra førerrummet). De øvrige data er gjengitt i forrige nummer. Der skal her kun nevnes at flyet vil få to-veis korthøye radiotelefonianlegg hvormed der på hele turen kan holdes forbundet med den 2½ Kw Standard radiostasjon som vil være ferdigmontert på Bogstadvannet før ruten åpner den 15 februar.

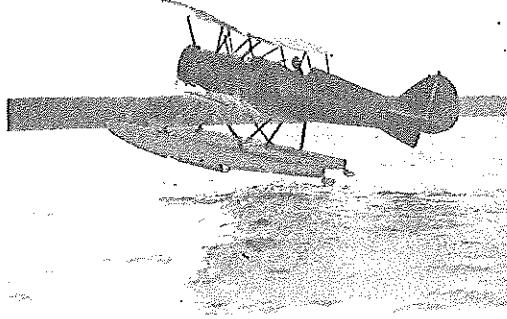
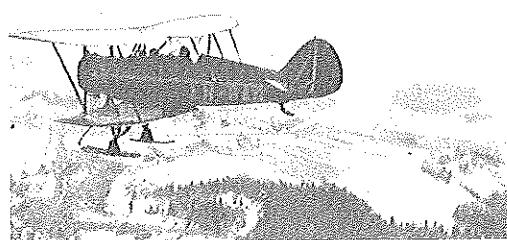
Flyet vil skiftevis bli ført av Arild Widerøe, Ditlef Smith og Erik Engnes.

LÆR

FLY

SOMMER SOM VINTER

WIDERØES FLYVESELSKAP A/S FLYVESKOLEN

Bilag til Fly nr. 2.

— Hvordan løitnanten kunde finne på å ta inn på et slikt filiehotell? — Ja, det var en ren misforståelse, erklaerte Palle, men alle forhåndenyttende tanter av byens upper ten, var dessverre bortreist. — Ja, vi måtte da pr. omgående innfinne oss til en utsøkt soupe i hans suite på byens beste. Det var selsagt ikke rare greiene, men etter forholdene det beste. Han hadde informert pressen om vårt komme, og det var litt uheldig dette at pressen hadde oppdaget vårt beskjedne opholdssted.

Men han som var så tåke-lur at han vant konkurransen, fikk en flyvetur om hvilken han ved nedkomsten selv sa at han hele tiden hadde vært så omtåket at han intet husket, mens flyet til gjengjeld hadde husket så meget mere.

Icaros.

Dagen derpå oprant med kirkespirtet skjult i himmelen. «Tåga e uregjærlig,» sa de på brygga, men Palle lot sig ingenlunde regjere og som en ånd av en filiehaug dukket vi frem over hustakene og gjorde vår plikt i respektfull avstand fra kirketårnet.

Flyvedagen 1936.

Det blir antagelig flyvestevne på Øyeren 15. mars i år. Presse- og propagandakomiteen for stevnet ønsker imidlertid ikke å slippe ut opplysninger om programmet før den har full oversikt over deltagelsen etc.

Hvad man kan vinne for en eneste krone:

Itjér, Namsos, Brønnøysund, Svolvær, Harstad, Tromsø, Vardo, Vadso, Kirkenes, lokaltrekninger. Hela landet vinner således disse flyvning til 5 flyveturer i hver by eller vinster bare i denne gruppe. MED WIDERØE'S FLYVE-einen (tur og retur) med Oslo—Tjome (tur og retur) a Hotell, tre gev. Oslo—Sirdal. Flyvninger over Nord- gev. à tre billetter. Nattv. à tre billetter. illustrert Presses Journalistlag første flyvelotteri, finnes på 00 kr. i årsabonnementer på ter bare i denne siste gruppe).

Bare en krone!

ddelelser luftfartsrådet.

geundersøkelse av flyvere foregår følgende dager:
edag 13. mars.
edag 8. mai.
dersøkelsene finner sted i
elandsveien 3 b, Oslo, og be-
er hver gang kl. 17.

klarering av fly.

Orstælse med Aeroklubben har
ø's Flyveselskap foreslått for
partementet at det for flyvetra-
mellan Norge og Sverige blir
å ordne tollklareringen ved føl-
tolistasjoner langs grensen:
*Asjø, Romskog, Grue, Lillebo,
ilen, Adalsvollen og Murumo.*
Samtige disse stasjoner er det
er med gode landingsforhold
er og vinter.

Forutsetningen er at man får en lig-
nende ordning på svensk side hvor
man like ved de nevnte norske stasjoner
har følgende svenske med tilsva-
rende gode betingelser:

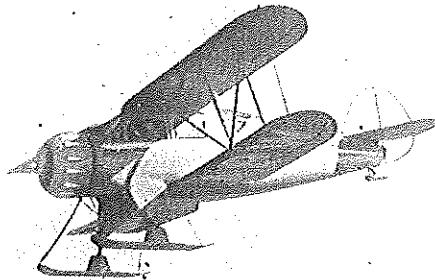
*Högen, Rommendä, Rödåfors, Flött-
ingen, ö. Malmagen, Medstugan og
Gäddede.*

han etter den med labben sin, og den min forsvant en tid i hans en hveteloff i en stekeovn.

— Jaså, så karene var ute i flyvetur?

— Jo, vi var da det, og jeg frem alle de vanlige omstendig av formildende art som hadde at vi var så svineheldige å lande akkurat på hans jorde, o vi nu kunde få lov til å ligge en stund.

— Jo, jo, men han var ikke blid på flyvere. — Så? — de var så upålidelige og kunde en stakkars bonde op i stry hv gjaldt. — Jaså? — Ja om je eksempel kjente en kar som het K? Jeg tenkte mig om både

Privatførercertifikat.

Betingelse for optagelse: Aspiranten må ha bestått en prøve for den faste lægenevnd og blitt godkjent av denne.

Den praktiske flyveundervisning.

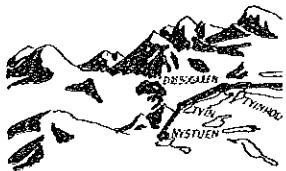
Den praktiske flyveundervisning drives med moderne 2-seter skolefly med dobbelte styreapparater. Det er innlagt telefonforbindelse mellom elev og instruktør, slik at han til enhver tid kan rettlede eleven.

Flyvningen.

Hvor lang tid man behøver på et kursus avhenger vesentlig av elevens personlige anlegg for flyvning. Erfaringene viser imidlertid at den totale flyvetid for certifikat meget sjeldan differerer med mere enn 4 timer. Likeledes viser erfaringene at elevene gjennomsnittlig tar certifikat etter ca. 15 flyvetimer.

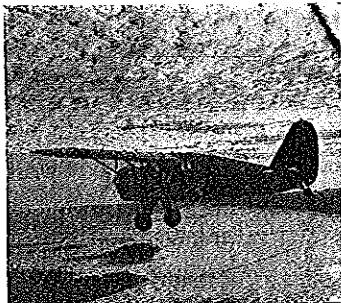
Efter 2–3 flyvetimer kan eleven manøvrere flyet selvstendig, hvorefter han begynner med landingsøvelser. Efter 9–12 timers flyving får han så fly sin første tur alene, hvorefter han påbegynner treningen til certifikatprøvene. Før certifikatet utstedes må eleven nu ha 5 timers flyving uten instruktør ombord. Certifikatets gyldighet er 1 år innen hvilken tid man må fly 5 timer solo for at dette kan bli fornyet.

JOTUN

Som kartet viser vil en rek våre mest kjente vintersportsste tilknytning til Widerøes Jotunrute. Inntil 1 mars er rutens punkt Fefor, senere rekker den de øvrige steder på kartet. Ter på alle disse steder er ideelt og kjent nok fra før og selve flyvning vil by på de prektigste rundskuet har, fra Østlandets åser til heimens villeste fjell. Se bare i sidebilledet! Det er fra Jotunheimen — selveste Galdhøpiggen i finesterskrud — tatt for et par dager av Widerøes fotograf Nils R. Legg merke til hyttene på toppen.

Bellanca-flyet

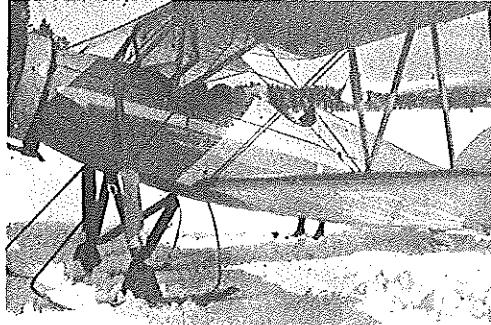
som skal brukes på ruten er som før nevnt av typen Senior Pacemaker med 420 hk Wright motor og «variable pitch» propeller (propellen kan omstilles for stigning eller fart fra førerrummet). De øvrige data er gjengitt i forrige nummer. Der skal her kun nevnes at flyet vil få to-veis kortbølge radiotelefonianlegg hvormed der på hele turen kan holdes forbindelse med den 2½ Kw Standard radiostasjon som vil være ferdigmontert på Bogstadvannet før ruten åpner den 15 februar.

Flyet vil skiftevis bli ført av Arild Widerøe, Ditlef Smith og Erik Engnæs.

terhvert så hjertelig at vi en lang stund glemte hvorfor vi egentlig var kommet til Fevik. Det var Palle som først kom til besinnelse og vi begav oss oprømte ut i tåkeheimen og mørket til storstaden Arendal.

Forgjeves klappjakt på tanter —

Tanken på atter å bli utplyndret av hotelregninger gjorde imidlertid Palle alt mer alvorlig. — Om jeg hadde noen tanter i byen? — Jo, jeg lovet å gjøre mitt beste. Vi oppdaget at byens hjerte sogar var utstyrt med telefonkjosk, men angjeldende tanter var beklageligvis bortreist. Palle blev gram

Certifikatprøvene.

1. *Høide og glideprøve.* Eleven skal alene gå op i 600 m. høide, slå av motoren og gå ned i glideflukt. Uten å benytte sig av motoren skal han lande, og stoppe innen 150 m. fra et på forhånd fastsatt punkt.
2. *Manøverprøve.* Eleven skal foreta en åttetalsflyvning rundt 2 punkter med en innbyrdes avstand av ca. 500 m. Efter å ha floiet 5 åttetall går han ned og lander, og skal stoppe innen 50 m. fra et på forhånd fastsatt punkt. Det er tillatt å benytte motor under landingen.

Teori.

Der undervises i regler for lanternesføring og signaler, almindelige regler for lufttrafikk samt særlige regler for lufttrafikk på og i nærheten av flyvehavner for alment bruk. For å få privatførercertifikat for sjøfly fordres dessuten at man har kjennskap til regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøier samt signaler for havsnød. Praktisk kjennskap til luftfartslovgivningen.

Spesielle kurser.

For viderekommende gis dessuten undervisning i blindflyvning (instrumentflyvning) nattflyvning og kunstflyvning.

for, og hans arbeide var å omsette formuer i rök.

— Hvordan løitnanten kunde finne på å ta inn på et slikt fillehotell? — Ja, det var en ren misforståelse, erklaerte Palle, men alle forhåndenværende tanter av byens upper ten, var dessverre bortreist. — Ja, vi måtte da pr. omgående innfinne oss til en utsøkt soupe i hans suite på byens beste. Det var selvsagt ikke rare greiene, men etter forholdene det beste. Han hadde informert pressen om vårt komme, og det var litt uheldig dette at pressen hadde oppdaget vårt beskjedne opholdssted.

proporsjonale med gatebelysningen.

Dagen derpå oprant med kirkespirret skjult i himmelen. «Tåga e uregjærlig,» sa de på brygga, men Palle lot sig ingenlunde regjere og som en ånd av en fillehaug dukket vi frem over hustakene og gjorde vår plikt i respektfull avstand fra kirketårnet.

Men han som var så tåke-lur at han vant konkuransen, fikk en flyvetur om hvilken han ved nedkomsten selv sa at han hele tiden hadde vært så omtåket at han intet husket, mens flyet til gjengjeld hadde husket så meget mere.

Icaros.

Hva man kan vinne for en eneste krone:

Ikjær, Namsos, Brønnøysund, Svolvær, Harstad, Tromsø, Vardo, Vadso, Kirkenes. Lokaltreninger. Helt landet vinner således disse flyvning til 5 flyveturer i hver by eller vinster bare i denne gruppe. MED WIDERØE'S FLYVE-eimmen (tur og retur) med Oslo—Tjøme (tur og retur) a Hotel, tre gev. Oslo—Sirdal). Flyvninger over Nord gev. à tre billetter. Nattv. à tre billetter, illustrert Presses Journalistlag første flyvelotteri, finnes på 00 kr. i årsabonnementer på (er bare i denne siste gruppen).

Bare en krone!

ddelelser luftfartsrådet.

Geundersøkelse av flyvere foregår følgende dager:
edag 13. mars.

edag 8. mai.

Undersøkelsene finner sted i gelandsveien 3 b, Oslo, og berer hver gang kl. 17.

Ikklarering av fly.

Forståelse med Aeroklubben har øye's Flyveselskap foreslått for spartementet at det for flyvetra i mellom Norge og Sverige blir å ordne todklareringen ved følgende tollstasjoner langs grensen:
nsjø, Romskog, Grue, Lillebo, Lalen, Adalsvollen og Murumo.

I samtlige disse stasjoner er det

med gode landingsforhold

er og vinter.

Forutsetningen er at man får en lignende ordning på svensk side hvor man like ved de nevnte norske stasjoner har følgende svenske med tilsvarende gode betingelser:

Högen, Rommenås, Rödåfors, Flöttningen, ö. Malmagen, Medstugan og Gåddede.

Flyvedagen 1936.

Det blir antagelig flyvestevne på Øieren 15. mars år. Presse- og propagandakomiteen for stevnet ønsker imidlertid ikke å slippe ut opplysninger om programmet før den har full oversikt over deltagelsen etc.

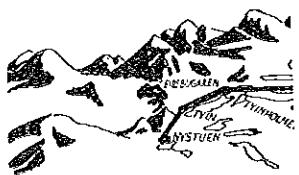
han etter den med labben sin, o
den min forsvant en tid i han
en hveteloff i en stekeovn.

— Jaså, så karene var ute
flyvetur?

— Jo, vi var da det, og je
frem alle de vanlige omstendi
av formildende art som hadde
at vi var så svineuheldige å
lande akkurat på hans jorde, c
vi nu kunde få lov til å ligge
stund.

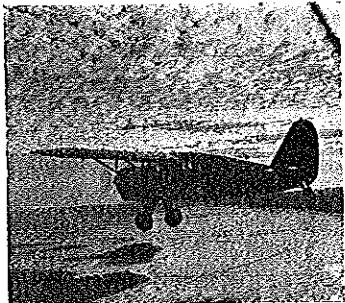
— Jo, jo, men han var nå
ikke blid på flyvere. — Så? —
de var så upålidelige og kunde
en stakkars bonde op i stry hv
gjaldt. — Jaså? — Ja om je
eksempel kjente en kar som het
K? Jeg tenkte mig om både v

JOTUN

Som kartet viser vil en rekke
våre mest kjente vintersportssteder
tilknytning til Widerøes Jotunh
rute. Inntil 1 mars er rutens e
punkt Fefor, senere rekker den
de øvrige steder på kartet. Terre
på alle disse steder er ideelt og
kjent nok fra før og selve flyvet
vil by på de prektigste rundskuer
det har, fra Østlandets åser til Jo
heimens vилlesté fjell. Se bare på
sidebilledet! Det er fra Jotunhei
— selveste Galdhøpiggen i fineste
terskrud — tatt for et par dager s
av Widerøes fotograf Nils Rom
Legg merke til hyttene på toppen

Bellanca-flyet

nevnt av typen Senior Pacemaker med
420 hk Whrigt motor og «variable
pitch» propeller (propellen kan om
stilles for stigning eller fart fra fører
rummet). De øvrige data er gjengitt
i forrige nummer. Der skal her kun
nevnes at flyet vil få to-veis kortbølge
radiotelefonianlegg hvormed der på
hele turen kan holdes forbundelse med
den 2½ Kw Standard radiostasjon som
vil være ferdigmontert på Bogstadvan
net før ruten åpner den 15 februar.

Flyet vil skiftevis bli ført av Arild
Widerøe, Ditlef Smith og Erik Eng
næs.

teravert sa njerteng at vi en lang
stund glemte hvorfor vi egentlig var
kommet til Fevik. Det var Palle som
først kom til besinnelse og vi begav
oss oprømte ut i tåkeheimen og mør
ket til storstaden Arendal.

Forgjeves klappjakt på tanter —

Tanken på atter å bli utplyndret av
hotellregninger gjorde imidlertid Palle
alt mer alvorlig. — Om jeg hadde no
en tante i byen? — Jo, jeg lovet å
gjøre mitt beste. Vi oppdaget at byens
hjerte sogar var utstyrt med telefon
kjøsk, men angjeldende tante var be
klageligvis bortreist. Palle blev gram

Trafikkførercertifikat.

For opnåelse av trafikkførercertifikat, som er betin
gelsen for at man kan drive erhvervsmessig flyvning, Vår flyveskole søker
kreves 100 timers soloflyvning. Vår flyveskole søker
å gjøre denne utdannelsen så rimelig som mulig for
elevene ved å la disse følge med til redusert pris som
annenflyvere på lengre flyveturer. Elevene får på
denne måte en allsidig utdannelse idet de får fly for
skjellige typer og blir fortrolig med innelukkede fly,
samtidig som de blir lokalkjent i landet. Trafikk
eleven kan som regel regne med å få praksis i fly
og motorreparasjoner ved vårt verksted. Utdannelsen
strekker sig over 1 år således at eleven lærer å fly
såvel landfly (ski og hjul) som sjøfly.

Priser for privatsørercertifikat.

Flyvekurssets kostende er avhengig av hvor mange
flyvetimer som medgår til utdannelsen. Gjennem
snittet ligger på 15 timer og da prisen pr.flyvetime
er Kr. 50.— (for Mothfly) kommer certifikatet på
ca. Kr. 800.—, laegeundersøkelse og certifikatomkost
ninger medregnet.

For den teoretiske undervisning beregnes intet. Ef
terat certifikatet er utstedt kan den nybakte flyver
leie selskapets fly og ta med venner eller bekjente
op på en flyvetur.

WIDERØE'S FLYVESELSKAP AS

Cable: Widerøys Telefoner: Centralbord 17330 (5 linjer)

Sommerbasis: Ingistrand Tlf. 89340

Vinterbasis: Bjugstad Tlf. 88089

Stedartsbygdalen

O-30

Pjarne S. Sævik As., Oslo.

Luftfart-Lotteriet

I. FLYVEREISER TIL UTLANDET: Tur- og retur med luftbussen bl. a. til København, Berlin, Heidelberg, Köln, Brüssel, London, Paris.

II. RUTEFLYVNINGER INNENLANDS: 42 Tur- og retur-billetter med Det Norske Luftfartselskap, Fred. Olsen & Bergenske A/S. Lengste tur Oslo—Tromsø.

III. LOKALFLYVNINGER OG FLYVETURER: Med Widerøe's Flyveselskap A/S:

Flyvninger ved følgende byer og steder: Halden, Fredrikstad, Sarpsborg (Sarpsborg flyver fra Fredrikstad), Moss, Drammen, Askim (Askim flyver i Oslo), Horten, Tønsberg, Sandefjord, Larvik, Hønefoss (flyvning foregår fra Tyrifjorden), Rjukan (Rjukan flyver i Notodden eller Oslo), Kongsberg (Kongsberg flyver i Drammen eller Oslo), Notodden, Brevik, Porsgrunn, Skien (Skien flyver fra Porsgrunn), Kragerø, Risør, Tvedstrand, Arendal, Grimstad, Kr. sand S., Mandal, Farsund, Flekkefjord, Egersund, Sandnes, Stavanger, Haugesund, Bergen, Florø, Alesund, Molde, Kr. sund N., Trondheim, Kongsvinger, Gjøvik, Hamar, Lillehammer,

Hvad man kan vinne
for en eneste krone:

Stjordal, Levanger, Steinbjørn, Namsos, Brønnøysund, Mosjøen, Bodø, Narvik, Svolvær, Harstad, Tromsø, Hammerfest, Honningsvåg, Vardo, Vadso, Kirkenes.

Trekningene ordnes som lokaltrekninger. Hele landet er opdelt i distrikter. Man vinner således disse flyvninger distriktsvis. Det er op til 5 flyveturer i hver by eller distrikt, tilsammen 209 gevinstre bare i denne gruppe.

ANDRE FLYVNINGER MED WIDERØE'S FLYVESELSKAP: Oslo—Jotunheimen (tur og retur) med hotellophold, tre gevinstre, Oslo—Tjøme (tur og retur) med hotellophold på Havnø Hotell, tre gev. Oslo—Sirdalsheiene (8 dagers ophold). Flyvninger over Nordmarka eller Oslofjorden, 5. gev. à tre billetter. Nattflyvninger over Oslo, 10 gev. à tre billetter.

For å understreke at Illustrert Presses Journalistlag arrangerer dette verdens første flyvelotteri, finnes på gevinstlisten også for 20 000 kr. i årsabonnementer på illustrerte blad (1410 gevinstre bare i denne siste gruppen).

Bare en krone!

Bare en krone!

1 hu, opsnuste byens billigste hotell og sikret sig på forhånd hvad hele fornøyelsen vilde koste, med den følge at det interjør vil blev puttet inn i var et talende bevis på at civilflyvningen i Norge arbeidet under trange kår.

— men en flott herre redder situasjonen —

Før vi hadde rukket å oppsøke de respektive lokale redaksjoner var vi allerede opdaget, og Palle var ikke så lite forbliøft over de stedlige journalisters sporsans. Om det så hadde vært Zetterstrøm og Kristoffersen hadde de ikke kunnet glede sig over større opmerksomhet, særlig da utsiktene til respektable annonser var i sikte. Forklaringen på denne usedvanlige sporsans kom imidlertid meget snart for dagen. En av hotellets vestinntre meddelte med alle tegn på mistro at det var telefon til løitnant Palle K. Det viste sig å være en betydelig person i det firma vi slavet for, og hans arbeide var å omsette formuer i røk.

— Hvordan løitnanten kunde finne på å ta inn på et slikt fillehotell? — Ja, det var en ren misforståelse, erklaerte Palle, men alle forhåndenvarende tanter av byens upper ten, vårdessverre bortreist. — Ja, vi måtte da pr. omgående innfinne oss til en utsøkt soupe i hans suite på byens beste. Det var selvsagt ikke rare greiene, men etter forholdene det beste. Han hadde informert pressen om vårt komme, og det var litt uheldig dette at pressen hadde opdaget vårt beskjedne opholdssted.

— og lar oss skimte nye muligheter.

Vår velhavende velynder som kun hengav sig til nikotinnydelser av ukjente prisklasser var svært interessert i flyvning. På sine utallige reiser landet rundt hadde han sterkt savnet et hurtigere og mere oppsøktsvekkende befordringsmiddel enn sin coupe de luxe. Ja han hadde mange ganger vært inne på flyvningens betydning her, og det var gledelig å konstatere at hans firma hadde fått gjenene op for mulighetene. Men det burde absolutt være et sånt — *hermafrodittfly!*

Palle lo en buskmanns uehemmede latter og erklaerte behendig at det var den mest treffende oversettelse av avsblum han til dato hadde hørt. Vår venn fant frem en pakke av enda høiere prisklasse som belønning for flyveres særlige vurderingsevne av utsøkt humor, og da vi post festum tufset oss hjem gjennem tåken til vår hule var utsiktene til et livsvarig levebrød som lufttagenter i røk omvendt proporsjonale med gatebelysningen.

Dagen derpå oprant med kirkespir et skjult i himmelen. «*Tåga e uregjærlig*,» sa de på brygga, men Palle lot sig ingenlunde regjere og som en ånd av en fillehaug dukket vi frem over hustakene og gjorde vår plikt i respektfull avstand fra kirketårnet.

Men han som var så tåke-lur at han vant konkurransen, fikk en flyvetur om hvilken han ved nedkomsten selv sa at han hele tiden hadde vært så omtåket at han intet husket, mens flyet til gjengjeld hadde husket så meget mere.

Icaros.

Meddelelser fra luftfartsrådet.

Lægeundersøkelse av flyvere m. v. foregår følgende dager:

Fredag 13. mars.

Fredag 8. mai.

Undersøkelsene finner sted i Wergelandsveien 3 b, Oslo, og begynner hver gang kl. 17.

Tollklarerings av fly.

I forståelse med Aeroklubben har Widerøe's Flyveselskap foreslått for Tolldepartementet at det for flyvetrafikken mellom Norge og Sverige blir tillatt å ordne tollklareringen ved følgende tollstasjoner langs grensen:

Kornsjø, Romskog, Grue, Lillebo, Vauldalen, Adalsvollen og Murumo.

Ved samtlige disse stasjoner er det innsjøer med gode landingsforhold sommer og vinter.

Forutsetningen er at man får en lignende ordning på svensk side hvor man like ved de nevnte norske stasjoner har følgende svenske med tilsvarende gode betingelser:

Högen, Rommenäs, Rödåfors, Flöttningen, ö. Malmagen, Medstugan og Gädde.

Flyvedagen 1936.

Det blir antagelig flyvestevne på Øyeren 15. mars i år. Presse- og propagandakomiteen for stevnet ønsker imidlertid ikke å slippe ut opplysninger om programmet før den har full oversikt over deltagelsen etc.

Standard

RADIOANLEGG FOR *fly*

av fabrikat

Standard Telephones & Cables
C. Lorentz A-G / Western Electric
Federal Telegraph Co.

Standard Telefon og Kabelfabrik A/S

Postboks 749 OSLO Telefon 81840

Fra klubbene —

(Forts. fra s. 29.)

HAUK har valgt nytt styre. Formann blev Sv. Thoresen, sekretær Ivar Fjeld, kasserer W. Birkelund og styremedlem Will G. Aaneby.

Representant i N M F: E. Rikenberg.

Klubben har forandret sine kurser i modellflyvning til følgende:

Gutteavdelingen, 12, 13 og 14 år.

Bygging av pinnemodeller.

Teori: Gjennemgåelse av flyet, flytyper og døsses benevnelser.

Leder Ivar Fjeld, assistent Steinar Ruud.

Møte hver onsdag fra kl 19. . .

Junioravdelingen, 15, 16 og 17 år.

Bygging av kroppsmodeller. (For skjellige typer etter valg.)

Teori: Veiledning i enkel konstruksjon og beregning.

Leder Erling Rikenberg, assistent Birkelund.

Møte hver mandag fra kl 19.

Senioravdelingen, 18 år og over.

Bygging av spesialmodeller og et flyveapparat for instruksjon, instruktørkursus, diskusjon og kamratslig samvær.

Møte hver fredag fra kl 19.

Instruktør ved kursene Will G. Aaneby.

Kursene holdes i klubbens lokale i Maridalsveien 10. Nye medlemmer op tas i alle avdelinger, hver mandag og onsdag i lokalet, ellers i «Modellfly», Storgt. 36, telf. 24 336.

Egil Sundbye, formann i VFF.

VERNEPLIKTIGE FLYVERES FORENING har i det forløpne år holdt en rekke medlemsmøter som har vært godt spøkt av hærens og marinens vpl. flyvere. Til møtene er der alltid innbudt en aftenens kåsør som kåserer om nytt og aktuelt innen flyvning hjemme og ute. Flyverne har på denne måte fått anledning til å vedlikeholde og øke sine kunnskaper i alt som angår flyvning. Foreningen har i årenes løp samlet vpl. flyvere fra hær og marine og der er opstått et meget vennskapelig forhold mellom land og sjø.

Som hovedopgave i innværende år vil styret spørke å yde de medlemmer, som ikke er bosatt i Oslo, hvor foreningen har sitt sæte og holder sine møter, et større utbytte av medlemskapet.

Foreningens økonomi er god og medlemstallet jevnt stigende.

Der er utover vinteren og våren berammet en serie medlemsaftener med innflethning av foredrag, kurser og oppgaver.

E. S.

NORSK AEROKLUBBS JUNIORAVDELINGS første møte ble holdt i Wergelandsveien 5, tirsdag. Der møtte frem ca 35 gutter og der blev tegnet flere nye medlemmer. Formannen åpnet møtet og redegjorde for avdelingens fremtidige planer og oppgaver. Derefter kåserte löitnant Hans Lund meget greit og saklig om flyvning. Han kom også med noen interessante opplysninger om det meget omtalte fly «Pou du Ciel». Likeledes fortalte han om Norsk Aero Klubs arbeide for flyvesaken i de årene klubben har eksistert. Guttene fulgte ivrig med, og Lunds kåseri høstet livlig bifall. Klubbens modellflyvere har allerede fått innbydelse fra Moss seiflykkubl til å delta i et stevne for seifly-modeller. Denne innbydelse ble oplest på møtet og den var flere som hadde interesse av å bli med. Stevnet skal holdes 1ste mars. Der ble fastsatt arbeidsutvalg for seiflyvning og modellflyvning med hver sin leder og der skal nu arbeides på å skaffe et lokale for bygging av modellfly og et seifly.

Tilslutt fremvistes en flyvefilm fra en av rutene over den engelske kanal. Møtet var i det hele svært vellykket og guttene meget interesserte.

Sekretæren.

Beretning fra resten av klublene kommer i neste nummer.

RED.

Ingeniør F. Selmer A/s Entreprenør forretning • Oslo

Blindflyvning først — og så „på horisonten“

Erfaringer fra den danske marines flyveskole.

Instrumentflyvning (blindflyvning) blir nu overalt praktisert i en slik utstrekning at en elev som går ut fra en flyveskole ikke kan sies å være en fullt habil flyver uten at han også mestrer denne gren av flyvningen.

I de fleste både militære og civile flyveskoler har elevene hittil først lært horisontflyvning og derefter fått undervisning i instrumentflyvning. Men etter de erfaringer man i den senere tid har gjort ved Marinens Flyveskole i Danmark ser det ut til at denne fremgangsmåte ikke er den heldigste.

Det har der nemlig vist seg at en elev både lettere og hurtigere lærer å fly når han praktisk talt allerede fra første stund av blir satt «under hetten» og straks må venne sig til å stole helt på instrumentene, enn om han først må lære horisontflyvning.

Når et nytt kull optas får hver elev først noen turer som passasjer forat de skal få et inntrykk av flyvning i sin almindelighet og mange av dem får på denne måte op til tre timer i luften før der tas fatt på den virkelige instruksjon, som fordeles likt på horisont- og instrumentflyvning med omkring 5 timer på hver. De elever som etter dette viser sig uskikket til videre utdannelse blir dimittert, hvorefter de antatte elever i løpet av det næste halvår gjennemgår et teoretisk kursus før flyveinstruksjonen fortsettes.

Eleven puttes nu straks «under hetten» og instrumentflyvningen fortsettes helt til han under litt urolige værforhold nøyaktig kan gjennemføre en triangelflyvning på op til en times varighet bare på instrumentene og kan ta flyet ut av spinn. Dette tar 12—15 timer.

Først nu går man over til instruksjon i horisontflyvning, hvorunder der fra tid til annen legges inn opfrisk-

ning av instrumentflyvningen, gjerne opp i skyene. Opfriskningen kan i regelen, etter hva der har vist seg, innskrennes til et minimum.

Når eleven omsider har fått sitt militære flyvecertifikat blir han overført på sjøfly, som han må ta alle certifikatprøver om igjen på, undatt snittflyvning. Det gjennemsnittlige antall flyvetimer pr mann er nu 125, hvorav omkring 25 timer instrumentflyvning.

En flyver som er utdannet på denne måte viser seg i enhver henseende å stå fullt på høide med en som er utdannet etter den gamle metode med horisontflyvning først og dessuten opnåes de samme resultater på kortere tid enn før.

Slik hevdes det i hvertfall av den danske marines flyveskole som for fremtiden helt ut vil adoptere dette nye instruksjonssystem.

Ambulanseflyvning.

Det ser ut til at det skal lykkes å få ambulanseflyvning igang i Nord-Norge isommer. Norsk Aero Klubb og Norges Røde Kors har i fellesskap søkt stortinget om en bevilgning på kr. 25 000 til forsøksdrift av et ambulansefly isommer, og såvidt vi skjørner er det god utsikt til å få bevilget dette beløp.

Når ambulanseflyet nordpå først kommer isving, og folk får se hva det kan utrette, vil det sikkert bli lettare å få syketransporten pr. fly inn i fastere former for det hele land.

Formannen i det utvalg som nu arbeider med saken er Aeroklubbens sekretær, kaptein Roscher Lund.

mangel på, idet det hittil har meldt sig omkring 20 interesserte militær- og civilflyvere forteller han.

Skolen begynner omkring 1. mars på Bogstadvannet. Der vil bli benyttet en 28-fot Irving øvelsesskjerm. Den teoretiske undervisning ledes av en spesialist fra Hærens Flyvevåben og omfatter konstruksjon, virkemåte og behandling av skjermen. Som avslutning på kurset foretar hver elev et utsprang etter Næss' nærmere bestemmelser. Kurset vil koste ca 100 kroner.

I de fleste andre land inngår fallskjermutsprang som et ledd i flyverutdannelsen. De fleste flyvere er da også enige om at det vilde være en fordel om der var anledning til å gjøre sig fortrolig med den praktiske bruk av fallskjerm før nødssituasjonen er der, den kan jo inntreffe, selv om det nattidags heldigvis meget sjeldent hender. Hittil har dette ikke latt sig gjøre her hjemme fordi hverken hær eller marine har øvelsesskjerner.

Næss' fallskjermeskole skulde derfor kunne avhjelpe «et lenge følt savn».

Fallskjermeskole.

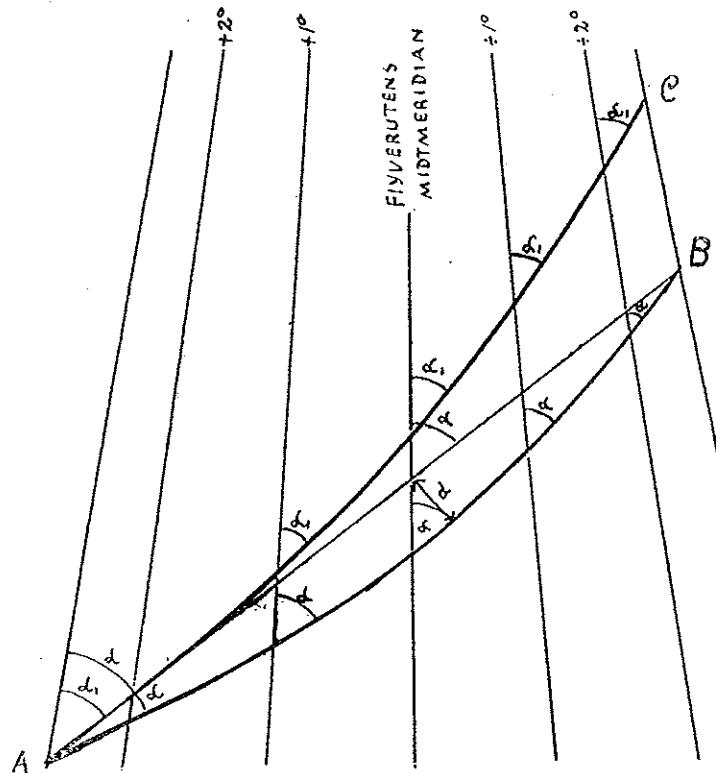

Den smilende herre over disse linjer er fallskjermeksperten Ole Næss som nettop står i begrep med å berike det norske undervisningsvesen med en skole av mer enn almindelig sjeldent art. Han vil nemlig starte en fallskjermeskole. Konsesjon er gitt og elever ser det ikke ut til at det skal bli

Kartprosjeksjon — kursfeil.

Det vil sikkert interessere alle flyvere å lese nedenstående utredning av kaptein Bjørnseth ved Norges Geografiske Opmåling. Den metode som kapteinen angir for å undgå vesentlige feil ved utsettelse av kurser i karter

som er bygget på andre prosjeksjoner enn Mercators, er såvidt vi har sett ikke nevnt i de almindelige kerekøker i navigasjon. Den bør derfor bli almindelig kjent.

«Tegningen gir et tilnærmet bilde av kursfeilene ved anvendelse av verdenskartets prosjeksjon (meridiankonvergensen sterkt overdrevet):

Der skal flyves fra A til B. Tas kursen α ut av kartet i forhold til midtmeridianen vil flyveruten bli kurven (loxodromen) A—B sørnedenfor kartets rettlinje.

Vi ser at man ved å holde den i forhold til midtmeridianen utattne kurs kommer frem til målet B. (Når flyveruten som på figuren går skrått i forhold til meridianen, kommer man ikke helt nøyaktig frem på grunn av at meridiankonvergensen tiltar og lengdegradens buelengde avtar med

voksende bredde. På en strekning som fra Bergen til Trondheim vil feilen bli ca 200 m, altså ikke være merkbar i praksis.)

Hvis man derimot uttar kursen α , i forhold til utgangspunktets meridian kommer man til å følge kurven A—C på figuren og havner ved C istedet for ved B.

For strekningen Bergen—Trondheim vil buen A—B's største avvikelse fra kartets rettlinje (d på figuren) bli ca 4 km og avvikelsen B—C ca 16 km.

For strekningen Bergen—Oslo blir de tilsvarende tall ca 3 km og ca 12 km.»

Generalforsamling.

Følgende medlemmer av N A Ks styre trer etter lovene ut så plassene blir ledig til valg på førstkommande generalforsamling.

Formann: Kaptein Reistad.

Viceformann: Grosserer K. Hess-tvedt.

Styremedlemmer: Major Rørholt,
Grosserer S. Hesstvedt.

Varamenn: Kaptein Rolv Andresen,
Ingeniør E. Svendsen.

Ingeniør E. Svendsen.
Samtlige har erklært sig villige til
å motta gjenvang og vil være valgbare
på generalforsamlingen.

Andre forslag om medlemmer som ønskes satt opp til valg må være kommet inn til styret innen februar måneds utgang.

INTERNATIONAL AIRTRAFIC ASSOCIATION

D. N. L. er invitert som medlem av denne organisasjon og har dermed overtatt representasjonen for utenlandske luftfartselskaper i Norge.

Udstilling
av
flyvelitteratur
fra 15. febr. 1936

Innbyr
Katalog
sendes på forlangende

**J OHAN
GRUND
T ANUM**

Karl Johansgate 43

Faste og slitestærke dekker
For START- og RULLEBANER

Innhent nærmere oplysninger hos:

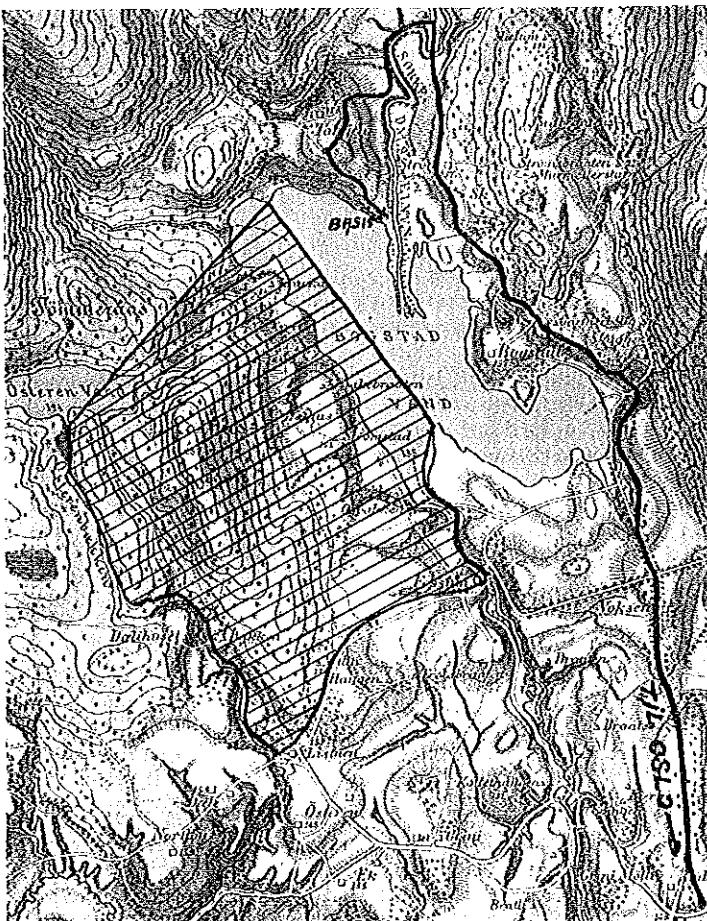
A.S NORSK ESSENASFALT CO.

Telefon: 26 038 og 25 345

DRONNINGENSGT. 14, OSLO

FABRIK I AKER

Widerøe fredlyser revene.

Vi har ved elskverdig imøtekommenhet fra godseierne Westye-Egeberg og Løvenskiold-Vækers fått tillatelse til å henlegge vår vinterbasis til Bogstadvannet hvor vi bl. a. driver vår flyveskole. Tillatelsen er imidlertid betinget av at flyvning ikke foregår over det område som er skravert på hosstående skisse, hvor der errevefarmer, samt ikke i lav høide over bebyggelsen på Bogstad gård.

Det henstilles til alle flyvere noe å overholde disse forbud. Enhver overtredelse vil bli påtalt. *Widerøe's Flyveselskap A/S.*

FLYVERUTENE

UFT-HANSA åpner sin rute på Oslo allerede 19. april. Den påtenkte forbindelse med Kjøbenhavn to ganger daglig blir det imidlertid ingenting av, derimot skal der i år også flyves om sondagene.

NL begynner 1. mai trafikken på kysten med «Havørn» og en Ju 52 til som vil bli chartret i Tyskland. Samtidig får vi antagelig en nattpostrute på Göteborg med start fra Oslo om kvelden. Posten herfra vil da kunne bli ombragt i Paris, London og andre byer næste dags morgen.

EN TRANSATLANTISKE FLYVERUTE vil bli åpnet i april eller mai neste år. Prøveflyvninger vil bli satt igang allerede tidlig på sommeren i år.

Litteratur om flyvning.

Hos Grundt Tanum arrangeres i disse dager en utstilling av flyvelitteratur fra mange land.

Utstillingen gir en revy over flyvningens utvikling fra begynnelsen av. Der er beretninger fra krigen, de store pionerflyvningene, luftfartsselskapenes utvikling m. v.

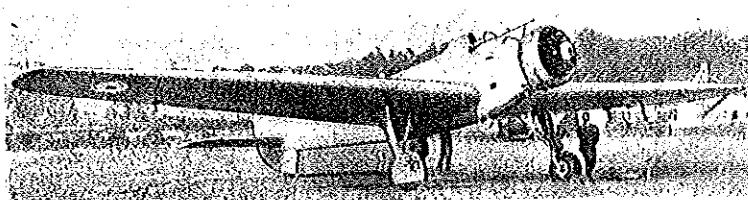
For modell- og glideflyvere vil samlingen av håndbøker med tegninger være av særlig interesse.

Luftens kongsveier

i Norge er stukket ut. Vær med å bygge dem. La Dere s første innsats bli et medlemskap i Aeroklubben! Meld Dem idag i telf. 48 431.

„Geodetisk“ flykonstruksjon

Hvor navigasjonens «storcirkel» er forbilledet

«Geodetisk» Vickers Wellesley

En geodetisk kurve er den korteste vei mellom to punkter på et buet legeme, m. a. o. det man i navigasjonen kaller en *storcirkel*, som er den korteste vei mellom to punkter på jordoverflaten.

Det vil ved første øyekast muligens være litt vanskelig å finne noen sammenheng mellom en storcirke og flykonstruksjon, men vi skal allikevel i det følgende forsøke å gi en forklaring på forholdet, selv om den ikke kan bli så tydeligjørende som ønsket kunde være, bl. a. fordi ennå bare et sparsomt materiale er tilgjengelig. Det var nemlig først i midten av november ifjor det ble offisielt kjent at engelskmannen Wallis hadde utformet «en ny geodetisk konstruksjon som forbinder letthet med stor styrke og torsjonsstyrhet.»

Litt orientering

Før vi går over til å behandle betingelsene for den geodetiske konstruksjon skal vi se litt på den utvikling flyvningen har gjennemgått i de siste år og som har gjort det mer og mer nödvendig å gå over til en lettere struktur i flykonstruksjonen.

Den veldige økning av såvel militære- som civile flys ydelser som utviklingen har medført skyldes hovedsakelig to ting, nemlig økningen av motorstyrken som følge av innførselen av 87-oktan bensin til bruk i militærflyene og av den almindelig gjenemførte omsorgsfulle utforming av flyene aerodynamisk sett. Det siste har igjen bragt monoplanet i forgrunnen, fordi utformningen er lettest, ja selv i England, hvor man i lange tider hårdnakket har holdt på biplanet, er man nu på vei til å forlate det.

De nyeste erfaringer viser da også at et riktig konstruert monoplan i praktisk talt alle retninger er biplanet likeverdig eller overlegen, selv landingsfarten er nu omrent lik for begge typer takket være bruken av flaps. I virkeligheten gjenstår det bare én vanskelighet å løse før overlegenheten

kan sies å være fullstendig, men denne er da også kinkig nok.

Det er nemlig bare hvis man lar forholdet mellom vingespennet og korden være temmelig stort at man kan opnå et i alle henseender godt resultat. Stor fart kan man opnå ved et lavt forholdstall, men gode startegenskaper, stor stigevevn og stor toppstyrke derimot ikke.

Fig. 1 viser skjematiskt et tverrsnitt av en ving med langbjelker og lister og kledd med glattblikk. Selv om de ikke-støtteide deler av vingekleddningen på denne måte blir temmelig små, vil de dog ikke kunne motstå et større trykk uten å bukles hvis man ikke overdimensjonerte glattblikket, hvilket vil si det samme som å øke vekten. For å opnå en tilstrekkelig stivhet i strukturen med lettere materialer brukes derfor ofte, som vist i fig. 2, å nagle en korrugert metallplate til glattblikket langs vingens overside.

Likaledes er det av betydning at vingens tykkelse ved roten ikke blir for stor i forhold til korden. (Wallis regner med et maksimum på 1,7:10.)

Men å kombinere disse to hensyn i praksis er meget vanskelig ved en frittstående ving. Bøningsmomentet vokser nemlig ved spennets størrelse og profilets tynnhet og når hurtig den tillatte grense hvis vekten av det anvendte bygningsmateriale skal holdes på et rimelig nivå.

«Stressed-skin»

I de senere år har amerikanerne gjort bemerkelsesverdige fremskritt i metallkonstruksjonen, særlig i den såkalte «stressed-skins»-konstruksjon. En tynn metallplate har imidlertid liten motstandsdyktighet mot trykk og bukker lenge før metallets bruddgrense er nådd. Men bøyes den sammen til et rør blir den straks istrand til å opta et betydelig større trykk uten å deformeres, og er den dertil korrugert (bølgeblikkformet), øker styrken ytterligere. Det er denne kjennsgjerning

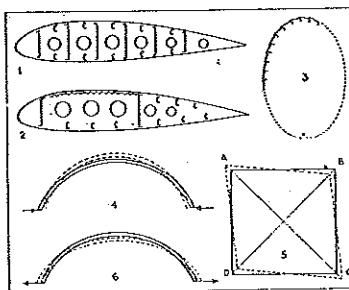
konstruktørene bygger på ved metall- eller «Stressed-skin»-konstruksjonen.

I skrogkonstruksjonen gåes frem på lignende måte. En tynn metallplate vil også her bukkes lenge før bruddsgrensen er nådd, selv om den avstives med lister og spant. I enkelte amerikanske fly undgår man de på, naglede lister ved å nagle skroget sammen av langsgående smale metallstriper hvor den ene kant på hver strimme er bøjet inn slik at den selv dannet en list. (Fig. 3.) Men ingen av disse eller andre hittil kjente metoder tillater en tilnærmedesvis rasjonell utnyttelse av metallkleddningens styrke.

Betrakter man en metallkonstruksjon som har vært utsatt for sterke bønings- eller kombinert bønings- og torsjonspåkjenning vil man alltid finne diagonalt løpende folder i metallkleddningen. Da Wallis hadde konstatert dette diagonstrykk og dessuten hadde overbevist sig om fordelene ved sin metode også med hensyn til konstruksjonen av rør, stag o.l., begynte han å speke etter en konstruksjonsform hvor disse fordelene kunde kombineres med den lette metallplates. Resultatet blev

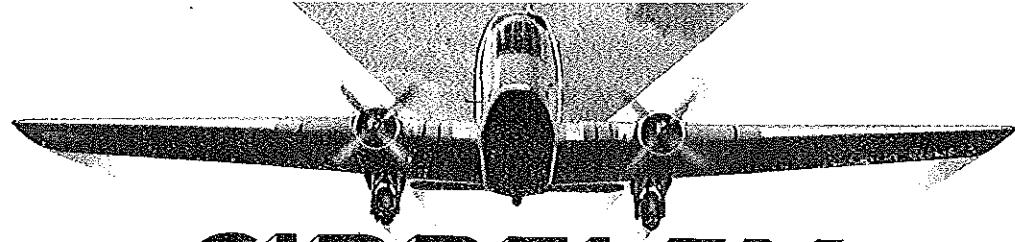
«Geodetisk» konstruksjon

Bir et krumt legeme utsatt for trykk vil dets to ender forsøke å nærmere seg hverandre, mens midtpartiet bøyes mer og mer (fig. 4), hvorved legemets motstandsevne svekkes i høy grad. Bir f.eks en stender bøjet, vil den straks ha bare en liten brøkdel av den styrke den hadde mens den var rett.

Et rektangulært flyskrog som er avstivet diagonalt med wire e. 1. kan altså bare «gi sig» ved at det ene stag slakkas mens det andre strammes (fig. 5). Feltet ABCD, som opprinnelig var rektangulært eller kvadratisk, har under torsjons(vridnings)-påkjenningen, som de prikkede linjer viser, anatt en rhombisk form — BD er slakket AC er strammet.

I fig. 4 er vist hvad der skjer med BD under trykspåkjenning. Fig. 6 viser resultatet av en lignende strekkpåkjenning, — endene fjerner sig fra hverandre, m. a. o. legemet rettes ut.

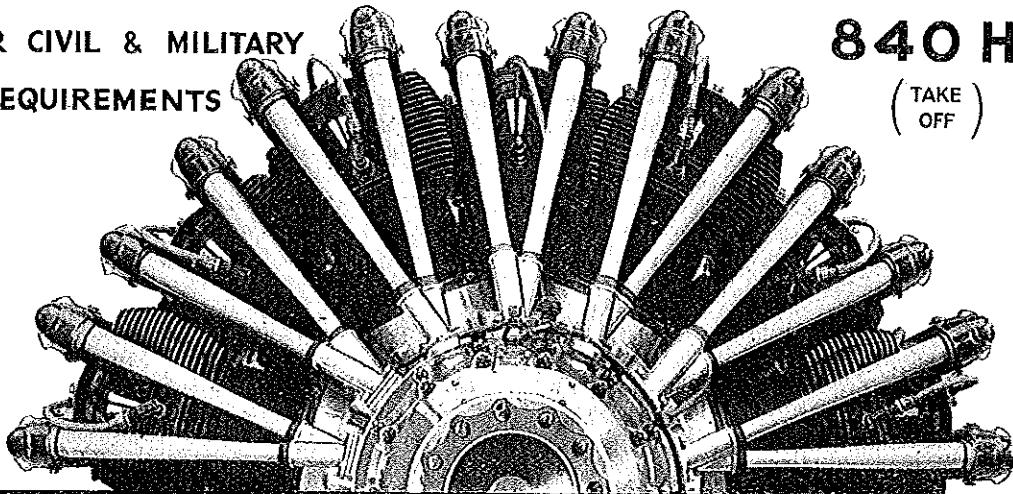

SIDDELEY TIGER ENGINE

FOR CIVIL & MILITARY
REQUIREMENTS

840 H.P.

(TAKE
OFF)

ARMSTRONG SIDDELEY MOTORS LIMITED COVENTRY

AS/183 F.

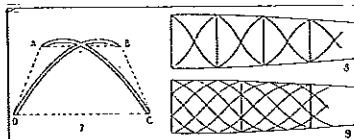
Representert ved H. H. BROCH, Prinsensgt. 6, Oslo.

Krumme stag

Som *AC* og *BD* vil Wallis bruke krumme stag, som jo etter det foran anførte skulde være svært lite skikket for sin oppgave. Men nu kommer det geniale.

Hvis man nemlig forankrer de to stags centrer i hverandre kan trykkstaget ikke bøye sig fordi strekkstags centrum holder det nede og strekkstaget kan ikke strekkes fordi trykkstagets centrum holder det oppet m. a. o., kreftene motvirker hverandre. Bøyningsspåkjenningen i stagene er hermed redusert praktisk talt til null og disse kan derfor lages av meget tynnt gods. I vingekonstruksjonen kan man nøye seg med en langbjelke og i skroget med spanter og fire langsgående formlister. Disse optar bøyningsspåkjenningen, mens den geodetiske (diagonale) avstagnig optar torsjonskretene. Dette er de enkleste former.

Fig. 8 viser et slikt skrog med fire formlister, spanter og geodetisk avstagnig. Dette arrangement er imidlertid ikke det mest hensiktssmessige. Øker man nemlig antallet av de geodetiske stag kan man spare vekt ved

å bruke ferre spanter, som vist i fig. 9, og til og med helt sløfje dem om stagene plaseres tett nok. Å bestemme de riktige forhold her krever imidlertid beregninger av en så komplisert art, at det — som en professor som har hatt med sakene å gjøre spørkefullt bemerket — vilde ta omtrent halvannet år å få formelen ferdig hvis han selv arbeidet en time om dagen, førsteassistenten hele- og annenassistenten halve dagen!

Biplan—monoplan

Man har dog allerede nu såpass erfaringer at man er gått igang med å bygge fly uten å vente på den vanskelige formel, men det er mange praktiske vanskeligheter å overvinne ved selve byggingen og denne faller derfor ennu meget dyr. Men vanskelighetene må jo sees i forhold til de fordele man kan opnå. Viser et system sig å medføre bare ubetydelige forde-

ler er det liten grunn til å ta det opp, mens det derimot ved et system hvor man har grunn til å vente sig store resultater til og med kan være forsvarlig å sette igang en massefabrikasjon temmelig snart, hvilket igjen vil si det samme som billigere produksjonsomkostninger.

Noe stort og pålitelig materiale å bygge på må hentes i vekthesparelsen i fly som er bygget etter det geodetiske system finnes som før nevnt ennu ikke. Men det kan allikevel være av interesse å nevne et sammenlignende forsøk som er gjort i England mellom et vanlig biplan og et geodetisk bygget monoplan, begge utstyrt med samme motor.

Det viste seg at monoplanet (Vickers Wellesley, se bildet) bar en større last, hadde betydelig større stigeevne og topphøde, litt større rekkevidde og samme landingsfart som biplanet, mens det i enhver henseende var overlegen i manøvredyktighet.

Selv om ett forsøk i og for seg er lite å bygge på kan man nok ha grunn til å vente seg endel av denne nye konstruksjonsmetoden.

Kringsjå

KONG EDWARD VIII fjet et blad til flyvningens historie allerede første dag av sin regjeringstid da han fjet fra Sandringham til London for å motta kongekronen. Uten å ha avlagt prøvene for certifikat er han selv en dyktig flyver og er den engelskmann som har ejet flest fly.

Hittil har han hatt 10 stykker av forskjellige typer. De to nyeste er av typen «Dragoon-Rapide» hver med to Gipsy-Six motorer på 184–205 hk og luksuriøst innredet for fem passasjerer. Flyene er malt i den britiske gardes farver, skarlagren og blått med svøv vinger, og bærer kjenningsbokstavene G—ACTT og G—ADDD. Kongens private flyver er flight lieutenant Fielden.

EINAR EDLAND har tatt årets første flyvercertifikat. Han er utdannet hos Widerøe.

MELLEM Belgia og Frankrike regår der en livlig smugling. Forelden fant man således i sanddynene i nærheten av Dunkirk et forlatt fly fullastet med tobakk. Man regner med at mellom syy og åtte tonn av denne vare hver måned smugles inn i Frankrike luftvelen.

US.A. har gitt ordre om bygning av 13 «Boeing 299» og 90 andre bombefly av unevnt type, antagelig «Martin» eller «Douglas», da prisen er oppgitt til ca. 300 000 kr. pr. stk. «Boeing»-flyene er enda dyrere og kommer på omkring 1 million kr. pr. stk.

AV beretningene fra 27 av de 33 engelske flyveklubber som har statsstøtte fremgår det at virksomheten i fjoråret har vært større enn nogeninne tidligere. Medlemstallet i de 27 klubber var 7 738, hvorav 4 271 aktive med en samlet flyvetid av 39 098 timer fordelt på 117 fly. 559 medlemmer tok privatførercertifikat og 123 trafikkførercertifikat, 10 avla navigatøreksperten og 19 mekanikereksamen.

I de ordinære civile flyveskoler har også virksomheten vært livligere enn før, for en del på grunn av tilstrømingen av Royal Airforce-reserveflyvere som gjennemgikk treningskurser.

POU'en er nu nådd Sydhavspene, hvor et medlem av Tahitis Aero-klubb har bygget den første elbus på båter. Båtene er av finér, 3 m lange og 80 cm brede. Noen melding om hvordan prøven falt ut (hvis da dyret i det heletatt er kommet i luften med sine svømmeføtter), foreligger imidlertid ikke. Rimeligvis må der dog en støre motor til for å dra den fra vannet enn de som vanligvis er brukt.

BOMBEFLYENE er på god vei til å bli våbenenes våben og nærsagt overalt i verden arbeides der intensit på å skaffe den best mulige beskyttelse mot eventuelle angrep. Selv vi er kommet med — på vår måte. Om denne er den riktige og vil føre til et resultat av praktisk verdi, skal vi la være usagt.

Istedet skal vi se litt på hvad bombeflyet kan prestere, og tar for oss det nye italienske Savoia S 81, som antagelig kan betraktes som en norm for bombeflyet av idag.

Flyet har tre motorer og gjør en fart på 350 km/t i 4 000 m høyde. Rekkevidden er 1 000 km (praktisk aksjonsradius 830 km) med en bombelast på 2 tonn etter følgende alternativer:

4 bomber	à 500 kg
4 »	» 250 »
16 »	» 100 »
28 »	» 50 »
53 »	» 31 »
56 »	» 24 »
56 »	» 20 »
500 brandbomber	» 2 »

Grunnen til at totalvekten minker med antallet av bomber er vanskeligheten med å få dem plasert i flyet.

Med halv bombelast er rekkevidden den dobbelte.

Ved hjelp av et Europakart og en passer kan De så selv finne den «farlige sonen» hvorfra et angrep må gå ut for å kunne føres frem — idag.

Imorgen må cirkelen kanskje slås større, — så fort går utviklingen nu til dags.

EN VINDHASTIGHET på 1070 km/t (297 m/sek), eller ikke så svært langt fra lydens hastighet, presterer en nybygget vindkanal ved National Physical Laboratory i England. Åpningen er 30,5 cm.

Ved liten vindhastighet er larmen spredsvende, mens den ved de store ikke er verre enn at man uten vanskelighet kan snakke sammen.

TRE HUNDRE KALVER er nylig fraktet luftveien fra Lima til Cuzco i Peru.

DEUTSCHE LUFTHANSA har feiret sitt 10-årsjubileum, idet selskapet ble stiftet den 6. januar 1926.

Det er en enorm utvikling flyvningen har gjennomgått i løpet av dette korte tidsrum såvel i materiell henseende som organisasjonsmessig, en utvikling som D L er den beste ekspresjon for. Følgende tall fra selskapets statistikk vil vise det.

Bare i Europatjenesten tilbakela selskapets fly i 1935 12½ million km, i 1926 blev der ikke flyget halvparten. Sammenlagt er der i Europa i disse 10 år flyget 92 millioner km, eller en strekning 2 500 ganger rundt jorden ved Ekvator. Ennu mere overbevisende er antallet av betalte passasjerer, som er steget fra 37 605 i 1926 til 175 000 siste år. Av post og lignende fraktet selskapet mengder som svarer til henholdsvis 39 og 240 jernbanevogner a 15 tonn. Alt i alt er av post og gods befordret en mengde som svarer til 1100 jernbanevognlaster.

85 % av flyene er Junkers Ju 52, resten Heinkel He 70, Junkers Ju 160, Dornier o.a.

RUSSENNE har nu 41 flyvestasjoner ferdig eller under utbygning langs finskegransen mellom Leningrad og Poljarnoe (Murmansk).

Denne by, som på kort tid er vokset til 100 000 innbyggere, har også en sterkt befestet orlogshavn med moderne verksteder av alle slag og er Nord-Russlands største flyvehavn.

HENRI MIGNET holder nu på å bygge en lukket Pou du ciel.

ALLE LØNNSMOTTAGERE i Tyrkiet skal etter regjeringens forordning avgjøre 2 prosent av sin inntekt som bidrag til de militære flyvevåner.

BERLINER TAGEBLATT meddeler at en mann ved navn Kaiser med sitt «muskelkraftfly» har flygtet to ganger rundt byen Plauschnitz. Da han etterpå fortsatte inn over en skog, blev duken spjæret på en av vingene og flyet styrtet ned. Selv slapp han uskadd fra det.

Fly kommer ut en gang pr. måned og koster kr. 5,00 pr. år.

Redigert og utgitt av kaptein J. Waaage.

Kontor, Karl Johansgt. 8. Telf. 23 695.

Hellstrøm & Nordahls Boktr. A/S, Welhavensgt. 9, Oslo.

Luftfartforsikringer

overtas av nedennnevnte selskaper tilsluttet

Den nordiske Pool for Luftfartforsikring

Bergens Brand - Dovre - Norden - Norske Alliance
Norvegia - Storebrand - Trondhjems - Æolus.

for „Pou du ciel“

leverer vi fra vårt firma Accles & Pollock Ltd., Oldbury, alle nødvendige rørdeler etter M. Mignet's tegninger og spesifikasjoner. Vi kan også tilby komplett sett deler med arbeidstegninger til den forbedrede engelske «POU» med 4-cylindret «Carden» (ombygget Ford) motor.

B J A R N E S J O N G & C O . , O S L O
RÅDHUSGATEN 6 · T E L E F O N 2 2 0 7 9

De største italienske flyvemaskinfabrikker

representeres av
Ingeniørforretningen ATLAS A/S
Tollbodgaten 4
Oslo. Telefoner
11497, 22635, 23416

Nyhet

Lag trokopi modeller. W-S modeller er av trokopl utseende, laget i 1/30 skala. Egner seg utmerket til pynt, utstilling o.s.v. Hvert byggesett er komplett med veiledning og tegning. Hittil er utkommet.
1. Corben Super-Ace kr. 2,00
2. D, H, Gipsy Moth > 3,00
Henvend Dem til nærmeste forhandler, har ikke disse, skriv direkte.

„MODELLFLY“
AANEBY & THORESEN · STORT. 26, OSLO

Flyveruten Gudbrandsdalen til og Jotunheimen

Ruten åpnes 16. februar med Fefor som endepunkt og utvides 1. mars til Jotunheimen.

	Priser og distanser.	Kr.	Km.
Oslo—Lillehammer	30.00	135	
» Hornsjo*, Nordseter*, Sjulsjøen*	35.00	155	
» Tretten	35.00	160	
» Fefor og Golå	45.00	200	
» Bessheim*, Bygdin, Gjendesheim*, Eidsbugaren	55.00	280	
» Tyin	60.00	300	
» Nystuen*	65.00	310	

De med * merkede steder anlopes kun leilighetsvis når minst 3 passasjerer til eller fra stedet og når forholdene for landing er gunstige.

Når plass i flyet, kan passasjerer også medtas på mellomdistansene under forutsetning av at flyet allikevel anloper disse steder. Prisene for mellomdistansene er da:

	Kr.
Lillehammer—Hornsjo, Nordseter, Sjulsjøen	10.00
» Tretten	10.00
» Fefor, Golå	20.00
» Bessheim, Bygdin, Eidsbugaren	30.00
» Tyin, Nystuen	35.00
Fefor og Golå—Bessheim, Bygdin, Gjendesheim, Eidsbugaren ..	20.00
» Tyin, Nystuen	25.00

Barn under 8 år halv pris.

Rundturbilletter:

Oslo—Jotunheimen—Oslo	90.00
Lillehammer—Jotunheimen—Lillehammer	50.00
Fefor og Golå—Jotunheimen—Fefor og Golå	35.00

Rundturbilletter kan utsedes først 24 timer før starten og gjelder tur- og returflyvning samme dag.

Rutetider:

Rutetidene kan ikke angis nøyaktig da disse blir avhengig av hvor mange steder flyet skal anlope. De omtrentlige rutetider blir imidlertid:

Fra 11.00 Oslo (fast)	Til 18.00
» 12.00 Lillehammer	Fra 17.00
» 12.30 Tretten	» 16.30
» 13.30 Golå og Fefor	» 16.00
Til 14.30 Tyin	» 15.00

Til flyveplassen:

Selskapets bil fører passasjerene gratis til flyveplassen. Bilen starter fra Oslo Østbane-stasjon presis kl. 10.05 (etter Københavntogets ankomst) og kjører direkte til flyveplassen på Bogstadvannet.

Bagasje:

Hver passasjer kan ta med i flyet inntil 15 kg. bagasje + 1 par ski med staver. Overvektig bagasje kan kun medtas når den er anmeldt på forhånd og godkjent fra kontoret. Taksten for overvektig bagasje er 1/50 av billettprisen pr. kg. Vårt kontor ordner med forsendelse av bagasje som ikke går med flyet.

Forsikring:

Livsforsikringer tegnet i norske selskaper gjelder også for flyvning. Ulykkesforsikring kan tegnes gjennem selskapets kontor til en premie av 15—20 øre pr. 1000 kroner. Plassbestilling, reservering av værelser og opplysninger gjennem reisebyråene eller direkte til

WIDERØE'S FLYVESELSKAP A.S

Sjøfartsbygningen, Oslo. Telefoner: Kontoret 17330 (Centralbord). Flyveplassen 98600. Cable: Widerflyas

HELLSTRØM & NORDAHL'S BOKTRYKKERI A/S - OSLO